Walt Disney's

DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

№ 27 4 JULI 1959

LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Het gebeurde op een snikhete dag, een paar weken geleden. Ik had een koel schaduwrijk plekje in m'n tuin opgezocht en me daar juist in een ligstoel neergevlijd, toen ik het tuinhekje hoorde piepen en oom Dagobert het tuinpad op zag wandelen — of liever: strompelen. Lieve help, wat zag hij er afgemat en warm uit! Er was geen spoortje van zijn gebruikelijke levenslust te bespeuren.
Ik kwam uit mijn ligstoel overeind en hielp hem er in plaatsnemen. Hij slaakte een heel diepe zucht en plaatste met een vermoeid gebaar zijn hoed over mijn glas limonade.
„Donald, laat me as-je-blieft een bad nemen bij je, want ik houd het niet meer uit. Een bad met veel, koud water...."
Ik ben gastvrij van aard, maar dit verzoek vond ik toch wel vreemd.
„Bij mij?" vroeg ik verbaasd, denkende aan de prachtige betegelde badkamer in zijn eigen huis.
„Waarom neemt u thuis geen bad, oom. U heeft toch zelf...."
„Ik heb al een bad genomen, Donald, onderbrak hij me met sombere blik.
„Nou dan? Waarom....?"
„In mijn geld, Donald. En daar heb ik het ontzettend warm van gekregen.
Tja, dacht ik, van pootjebaden en rondploeteren in goudstukken fris je niet erg op. „Maar u heeft toch ook een gewone badkuip met een douche en zo?" wierp ik tegen.
Toen werd hij een beetje boos en ongeduldig. „Ja, die heb ik! Maar de waterleiding is stuk en het is ontzettend wat de reparatie volgens de loodgieter zal gaan kosten. Twintig gulden.. **Twintig gulden!**"
Ik voelde me opeens schatrijk mèt een gewone badkamer en zónder een kelder met geldstukken. „Kom maar mee, oom Dagobert. Ploeter maar naar hartelust onder **mijn** douche. Ik zal de loodgieter intussen tòch maar opbellen." Bij het vooruitzicht van een heerlijk bad, vergat hij helemaal tegen mijn voornemen te protesteren.
De waterleiding in oom Dagoberts badkamer is nu gerepareerd en op warme dagen brengt hij er uren door. Zingend. Hij kan er niet genoeg van krijgen.

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde f 28.—: tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50: derde t/m. twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork: dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck"-vulpotlood.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 27

Van boven naar beneden invullen: 1. water met zout er in opgelost; 2. fles van aardewerk; 3. kiezel; 4. treffen; 5. vervoermiddel op rails; 6. tegenovergestelde van rechts.
Als je de juiste woorden hebt ingevuld, lees je in de openingen van 't drinkbakje de naam van een heel jong diertje. Schrijf die naam op 'n briefkaart en stuur deze vóór 9 juli aan „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam.

Zet duidelijk je naam en adres op de kaart en vermeld in de linkerbovenhoek „oplossing no. 27". Veel succes, allemaal.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 20.
1e prijs: Jannie v. d. Broek, **Loosduinen**. 2e prijs: Trees v. Rodijnen, **Delien**. 3e t/m 13e prijs: R. Metselaar, **Castricum**; A. Leinwand, **Amsterdam**; A. Boom, **R'dam**; Thea. d. Wildt, **Schiedam**; M. Vreeburg, **Heemstede**; L. Brouwer, **Driehuis-Velsen**; G. Arnoldussen, **Merkelbeek**; A. Sterk, **Heukelum**; M. v. d. Meulen, **Leeuwarden**; H. Ravensburg, **Heiligerlee**. 13e t/m 22e prijs: J. t. Borg, **Boekelo**; S. v. Dijk, **Rhenen**; L. Rolden, **Diever**; M. Lether, **Barneveld**; M. Bastinck, **Middelburg**; J. Deleur, **Eindhoven**; D. Binnendijk, **Kamerik**; P. Kort, **Den Haag**; P. v. Driel, **Antwerpen (Blg.)**; R. Gorkink, **Wilp**.

De oplossing van prijsvraag no. 25 luidt: **INKTVIS**.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Weten jullie, waarom ik jullie brieven altijd zo graag lees? Omdat ik jullie dan steeds beter leer kennen. En dat moet toch ook, want per slot van rekening zijn we niet voor niets vrienden en vriendinnen van elkaar, hè? Schrijven jullie me dus maar weer gauw! Mijn adres is: „Donald Duck", Postbus 792, A'dam. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

MARIETJE VAN GALEN, BRUMMEN. Je raadseltje was gelukkig niet zo erg moeilijk, Marietje! Welke bomen hebben geen takken en bladeren, vroeg je. Nou, dat zijn de spoorbomen die je bij iedere spoorwegovergang ziet! Goed geraden?
FRED POL, BOVENKERK. Je weet, dat je 'n beetje geduld moet hebben, voor je je naam in ons Vrolijk Weekblad kunt lezen, Fred. Maar nu sta je er dan toch in. Ben je al hard aan 't werk voor je overgangsrapport? Doe maar goed je best!
TINEKE DIJK, VEENWOUDEN. Vind je het erg moeilijk op de U.L.O., Tineke? Je hebt nu natuurlijk veel meer huiswerk, maar ook veel meer vakken dan op de Lagere School, hè? Ik reken er op, dat je je best doet om van die ene vijf minstens een zes te maken!
NELLIE EN NICO VREUGDENHIL, 's GRAVENHAGE. Hoe is het afgelopen met je verkeersexamen, Nellie? Heb je het diploma gehaald? Het viel allemaal toch wel een beetje mee zeker, je moet er alleen wel voor zorgen, dat je goed oplet. Vraag eens aan Nico wanneer hij me zelf een brief gaat schrijven!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad

Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Hoofdkantoor Huidekoperstraat 29, Amsterdam-C, Postbus 497, Telefoon 36500.

Abonnementsprijs: Nederland 25 cent per week of f 3,25 per kwartaal. Losse nummers 25 cent. Voor België 50 fr. per 13 nummers. Adres voor België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen, Telefoon 396104, P.C.R. 30491. — Ned. Antillen, Suriname en Ned. Nieuw-Guinea f 14,— per jaar. Overig buitenland f 17,— per jaar. Girobetaling: Uitsluitend indien U het blad per post ontvangt, gelieve U te gireren op postgirorekening 119131 ten name van De Geïllustreerde Pers N.V., Amsterdam. Indien het blad door een wederverkoper bij U wordt aangeboden, gelieve U te gireren op de rekening van het desbetreffende bijkantoor, waarvan wij of de wederverkoper U het gironummer gaarne zullen opgeven.

ATTENTIE! Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd dit blad op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille. © 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved — Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.

WALT DISNEYS

Donald Duck

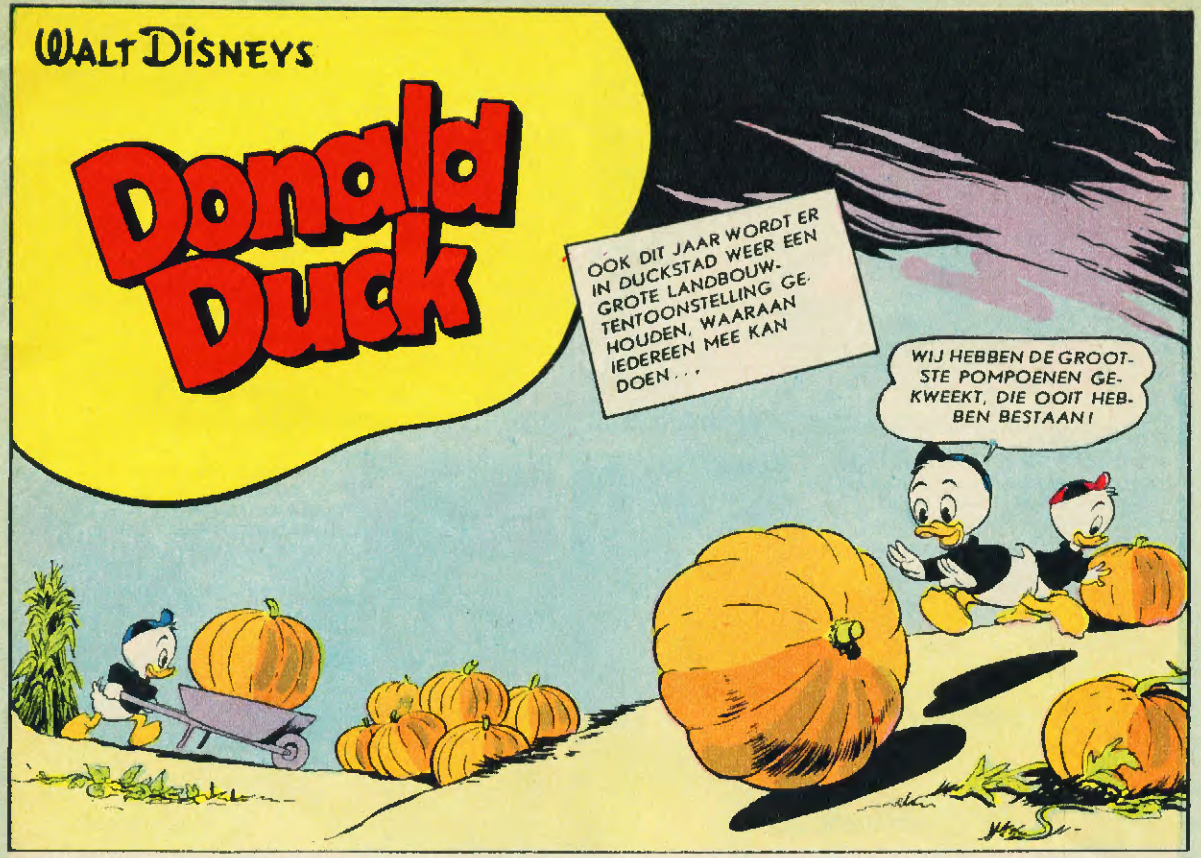

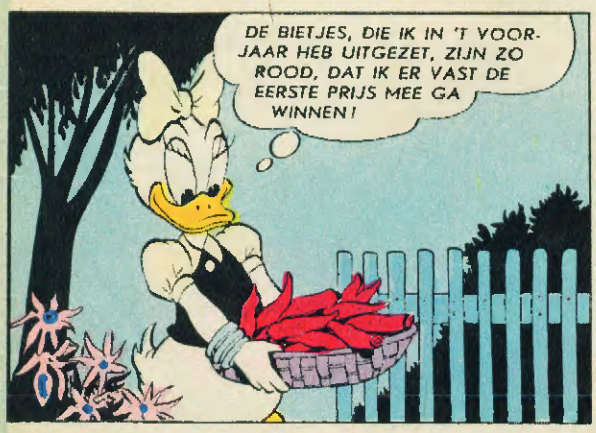

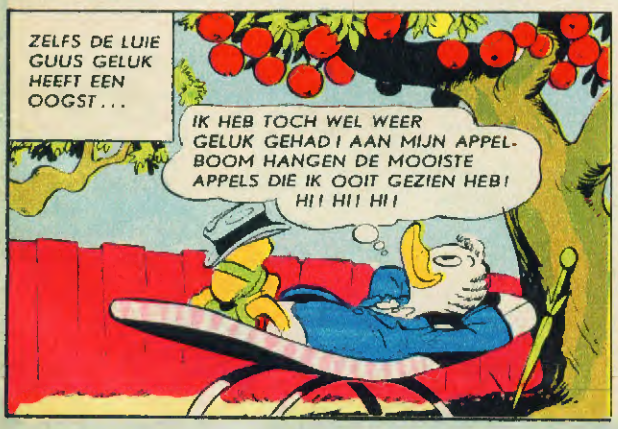

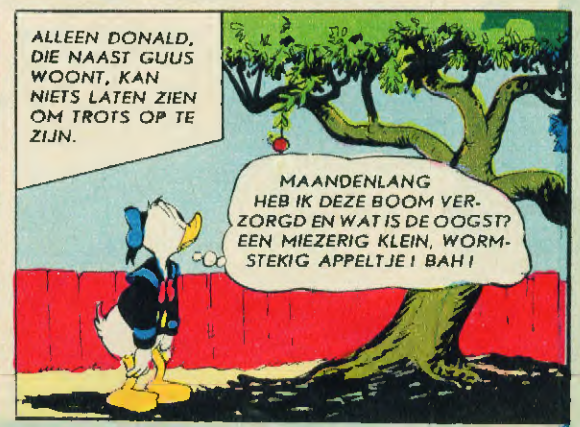

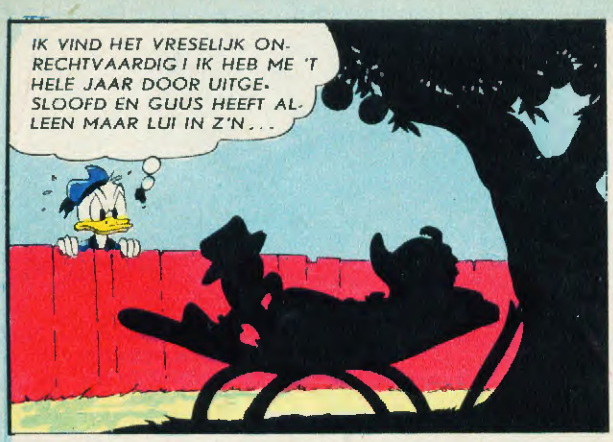
IK VIND HET VRESELIJK ONRECHTVAARDIG! IK HEB ME 'T HELE JAAR DOOR UITGESLOOFD EN GUUS HEEFT ALLEEN MAAR LUI IN Z'N...

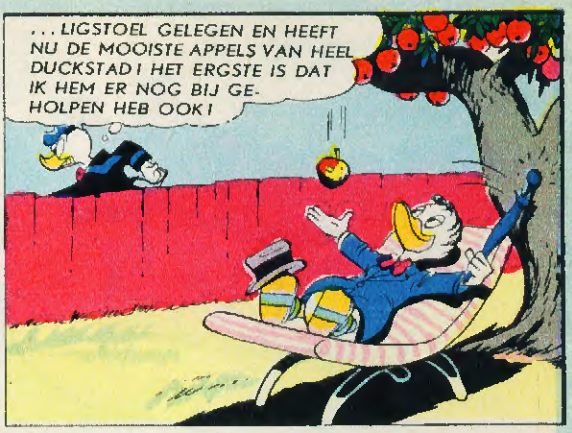
...LIGSTOEL GELEGEN EN HEEFT NU DE MOOISTE APPELS VAN HEEL DUCKSTAD! HET ERGSTE IS DAT IK HEM ER NOG BIJ GEHOLPEN HEB OOK!

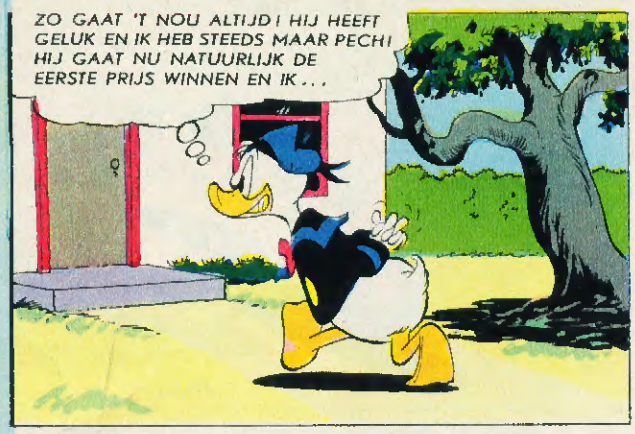
ZO GAAT 'T NOU ALTIJD! HIJ HEEFT GELUK EN IK HEB STEEDS MAAR PECH! HIJ GAAT NU NATUURLIJK DE EERSTE PRIJS WINNEN EN IK...

IK HOU 'T NIET MEER UIT! IK ZAAG M'N BOOM OM, MAAK ER EEN BOOT VAN EN DAN VAAR IK NAAR GROENLAND OF ZO!

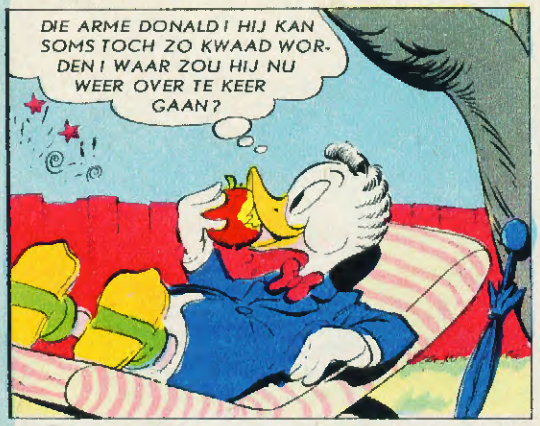
DIE ARME DONALD! HIJ KAN SOMS TOCH ZO KWAAD WORDEN! WAAR ZOU HIJ NU WEER OVER TE KEER GAAN?

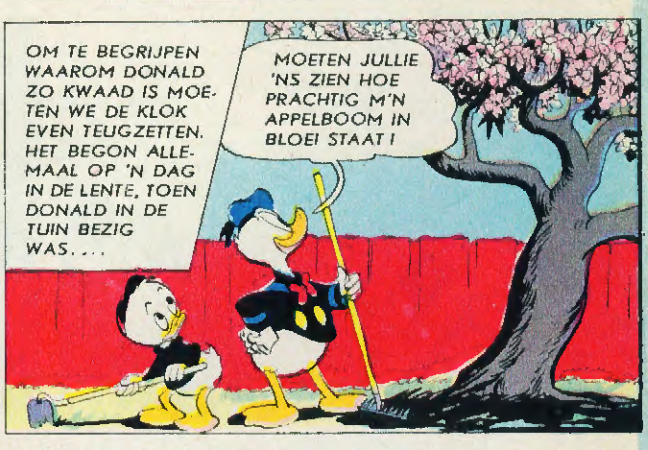
OM TE BEGRIJPEN WAAROM DONALD ZO KWAAD IS MOETEN WE DE KLOK EVEN TEUGZETTEN. HET BEGON ALLEMAAL OP 'N DAG IN DE LENTE, TOEN DONALD IN DE TUIN BEZIG WAS....
MOETEN JULLIE 'NS ZIEN HOE PRACHTIG M'N APPELBOOM IN BLOEI STAAT!

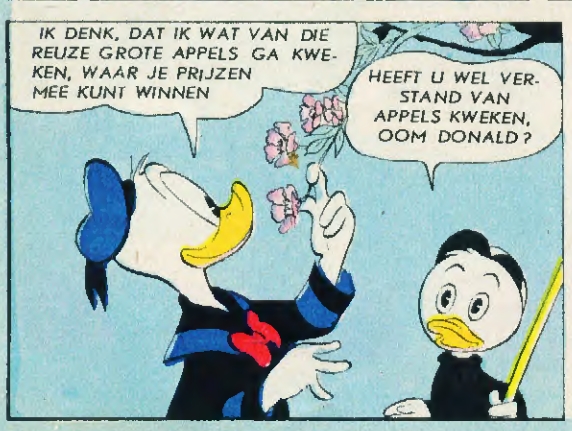
IK DENK, DAT IK WAT VAN DIE REUZE GROTE APPELS GA KWEKEN, WAAR JE PRIJZEN MEE KUNT WINNEN
HEEFT U WEL VERSTAND VAN APPELS KWEKEN, OOM DONALD?

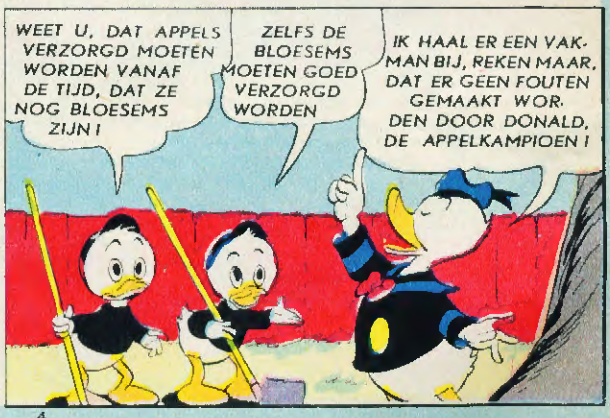
WEET U, DAT APPELS VERZORGD MOETEN WORDEN VANAF DE TIJD, DAT ZE NOG BLOESEMS ZIJN!
ZELFS DE BLOESEMS MOETEN GOED VERZORGD WORDEN
IK HAAL ER EEN VAKMAN BIJ, REKEN MAAR, DAT ER GEEN FOUTEN GEMAAKT WORDEN DOOR DONALD, DE APPELKAMPIOEN!

EN ZO BEGON HET DUS..
WAT MOET IK DOEN OM AAN DEZE BOOM MOOIE GROTE APPELS TE KRIJGEN, MENEER?
HM, HET GAAT U EEN BOEL MOEITE EN GELD KOSTEN, HOOR!

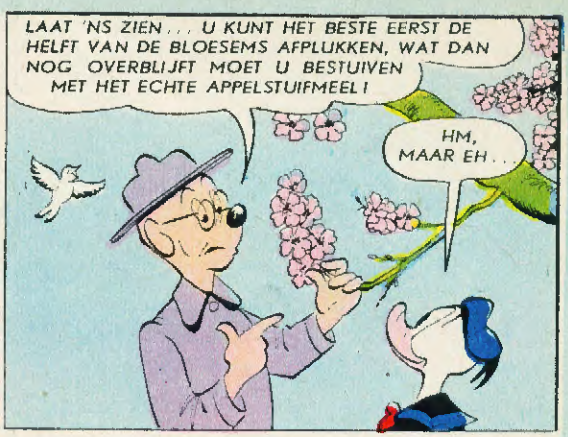
LAAT 'NS ZIEN... U KUNT HET BESTE EERST DE HELFT VAN DE BLOESEMS AFPLUKKEN, WAT DAN NOG OVERBLIJFT MOET U BESTUIVEN MET HET ECHTE APPELSTUIFMEEL!
HM, MAAR EH..

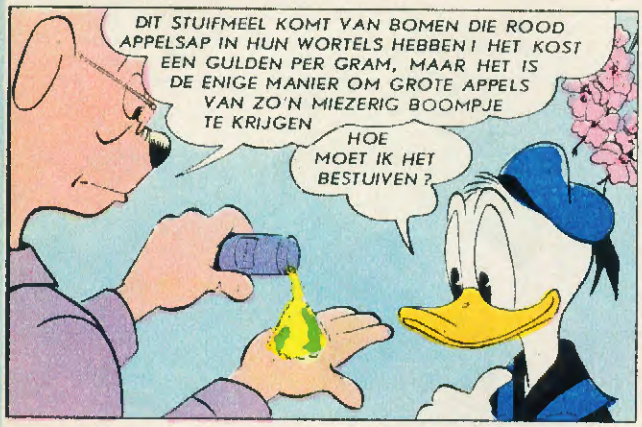
DIT STUIFMEEL KOMT VAN BOMEN DIE ROOD APPELSAP IN HUN WORTELS HEBBEN! HET KOST EEN GULDEN PER GRAM, MAAR HET IS DE ENIGE MANIER OM GROTE APPELS VAN ZO'N MIEZERIG BOOMPJE TE KRIJGEN
HOE MOET IK HET BESTUIVEN?

TJA, DAT KAN IK U WEL UITLEGGEN, MAAR DAN MOET U ME TOCH EERST 'NS VIJF GULDEN BETALEN! HET IS REUZE INGEWIKKELD...

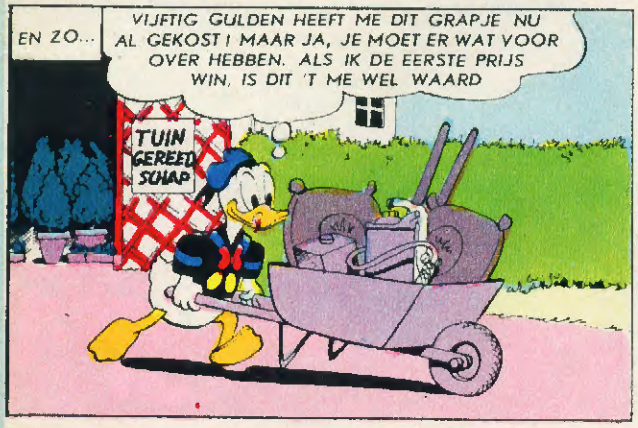
EN ZO...
VIJFTIG GULDEN HEEFT ME DIT GRAPJE NU AL GEKOST! MAAR JA, JE MOET ER WAT VOOR OVER HEBBEN. ALS IK DE EERSTE PRIJS WIN, IS DIT 'T ME WEL WAARD
TUIN GEREED SCHAP

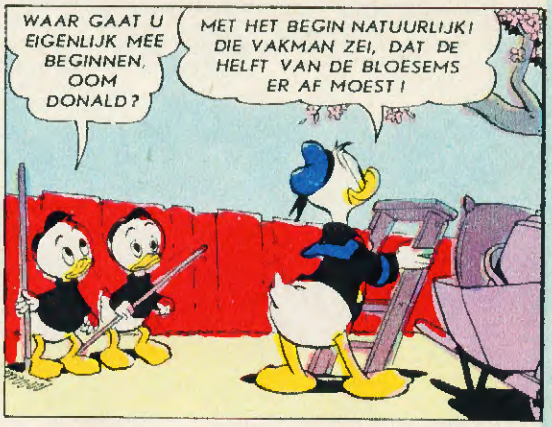
WAAR GAAT U EIGENLIJK MEE BEGINNEN, OOM DONALD?
MET HET BEGIN NATUURLIJK! DIE VAKMAN ZEI, DAT DE HELFT VAN DE BLOESEMS ER AF MOEST!

DAAROM PLUK IK DE HELFT VAN EEN BLOESEM AF EN... OCH! Z-ZOU HIJ HET ZO EIGENLIJK WEL BEDOELD HEBBEN?

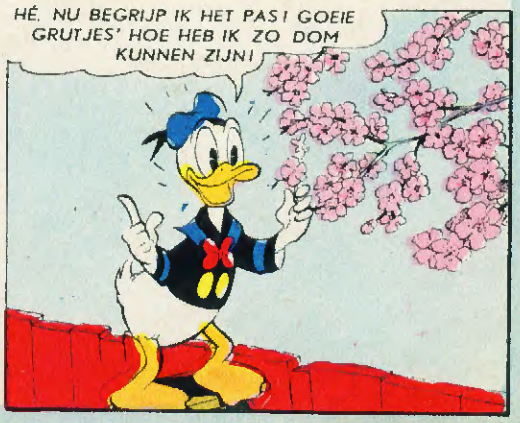
HÉ, NU BEGRIJP IK HET PAS! GOEIE GRUTJES' HOE HEB IK ZO DOM KUNNEN ZIJN!

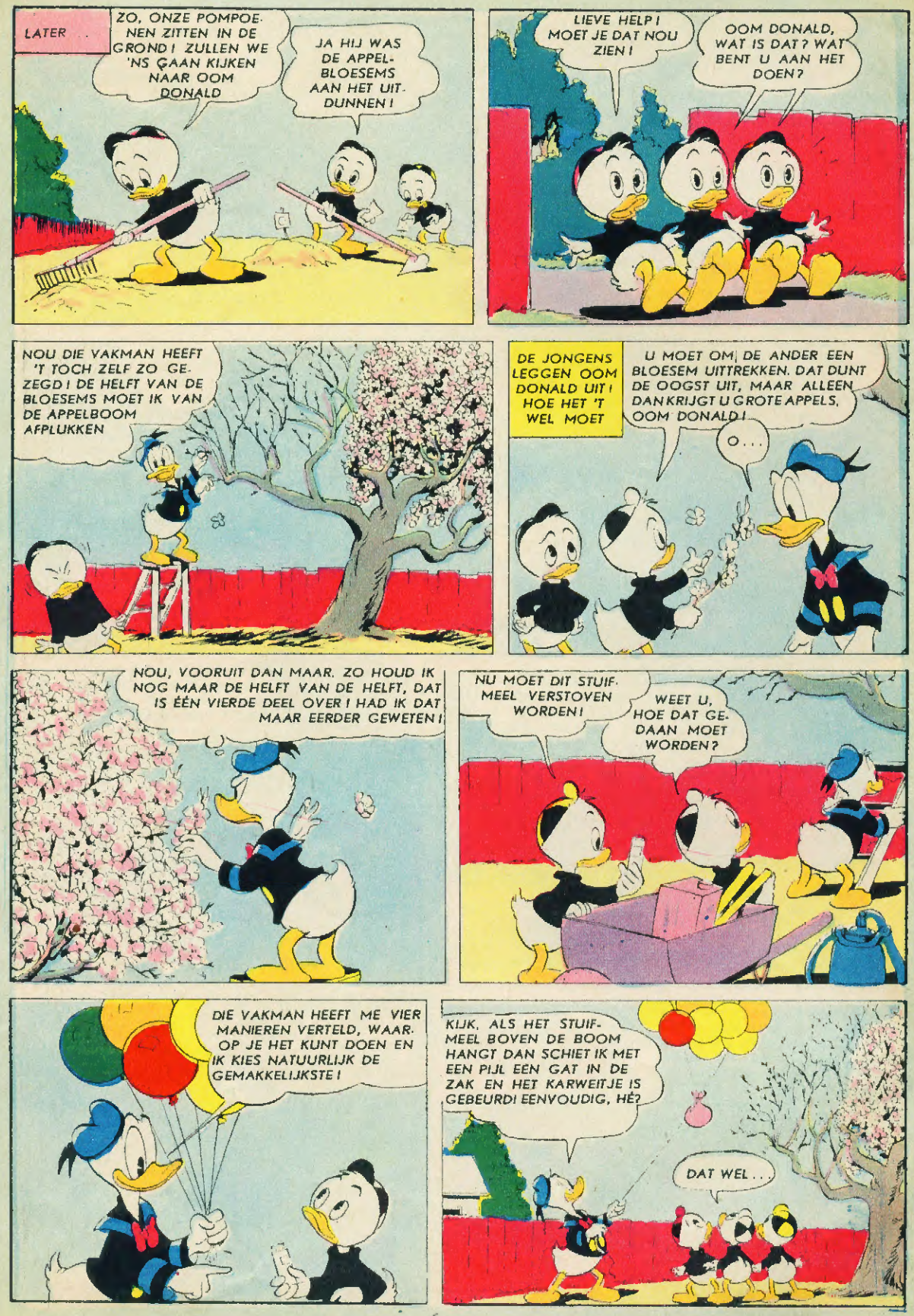
LATER . .
ZO, ONZE POMPOENEN ZITTEN IN DE GROND! ZULLEN WE 'NS GAAN KIJKEN NAAR OOM DONALD
JA HIJ WAS DE APPELBLOESEMS AAN HET UITDUNNEN!
LIEVE HELP! MOET JE DAT NOU ZIEN!
OOM DONALD, WAT IS DAT? WAT BENT U AAN HET DOEN?
NOU DIE VAKMAN HEEFT 'T TOCH ZELF ZO GEZEGD! DE HELFT VAN DE BLOESEMS MOET IK VAN DE APPELBOOM AFPLUKKEN
DE JONGENS LEGGEN OOM DONALD UIT! HOE HET 'T WEL MOET
U MOET OM DE ANDER EEN BLOESEM UITTREKKEN. DAT DUNT DE OOGST UIT, MAAR ALLEEN DAN KRIJGT U GROTE APPELS, OOM DONALD!
O...
NOU, VOORUIT DAN MAAR. ZO HOUD IK NOG MAAR DE HELFT VAN DE HELFT, DAT IS ÉÉN VIERDE DEEL OVER! HAD IK DAT MAAR EERDER GEWETEN!
NU MOET DIT STUIFMEEL VERSTOVEN WORDEN!
WEET U, HOE DAT GEDAAN MOET WORDEN?
DIE VAKMAN HEEFT ME VIER MANIEREN VERTELD, WAAROP JE HET KUNT DOEN EN IK KIES NATUURLIJK DE GEMAKKELIJKSTE!
KIJK, ALS HET STUIFMEEL BOVEN DE BOOM HANGT DAN SCHIET IK MET EEN PIJL EEN GAT IN DE ZAK EN HET KARWEITJE IS GEBEURD! EENVOUDIG, HÉ?
DAT WEL...

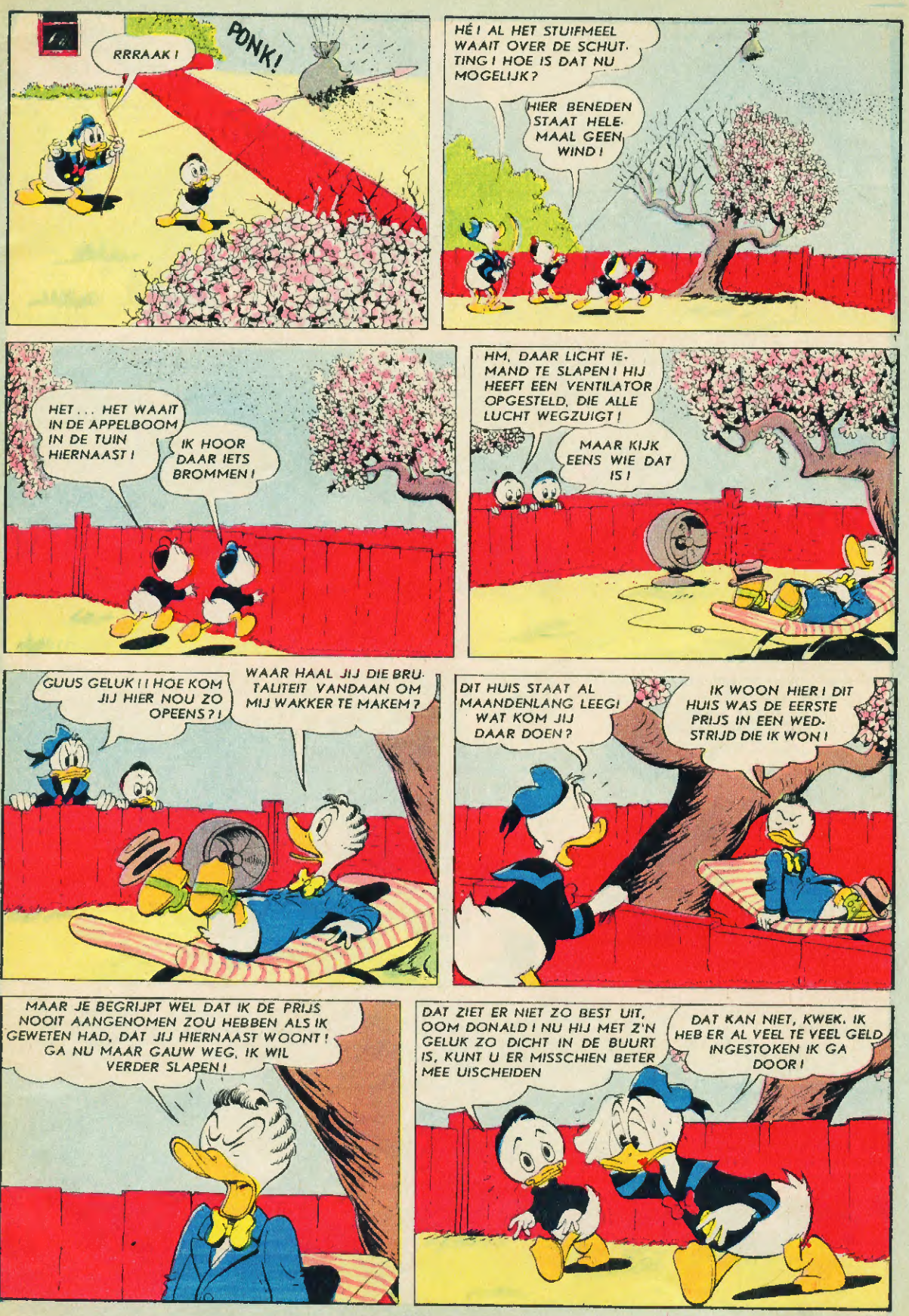
RRRAAK!
PONK!
HÉ! AL HET STUIFMEEL WAAIT OVER DE SCHUTTING! HOE IS DAT NU MOGELIJK?
HIER BENEDEN STAAT HELEMAAL GEEN WIND!
HET... HET WAAIT IN DE APPELBOOM IN DE TUIN HIERNAAST!
IK HOOR DAAR IETS BROMMEN!
HM, DAAR LICHT IEMAND TE SLAPEN! HIJ HEEFT EEN VENTILATOR OPGESTELD, DIE ALLE LUCHT WEGZUIGT!
MAAR KIJK EENS WIE DAT IS!
GUUS GELUK!! HOE KOM JIJ HIER NOU ZO OPEENS?!
WAAR HAAL JIJ DIE BRUTALITEIT VANDAAN OM MIJ WAKKER TE MAKEM?
DIT HUIS STAAT AL MAANDENLANG LEEG! WAT KOM JIJ DAAR DOEN?
IK WOON HIER! DIT HUIS WAS DE EERSTE PRIJS IN EEN WEDSTRIJD DIE IK WON!
MAAR JE BEGRIJPT WEL DAT IK DE PRIJS NOOIT AANGENOMEN ZOU HEBBEN ALS IK GEWETEN HAD, DAT JIJ HIERNAAST WOONT! GA NU MAAR GAUW WEG, IK WIL VERDER SLAPEN!
DAT ZIET ER NIET ZO BEST UIT, OOM DONALD! NU HIJ MET Z'N GELUK ZO DICHT IN DE BUURT IS, KUNT U ER MISSCHIEN BETER MEE UITSCHEIDEN
DAT KAN NIET, KWEK. IK HEB ER AL VEEL TE VEEL GELD INGESTOKEN IK GA DOOR!

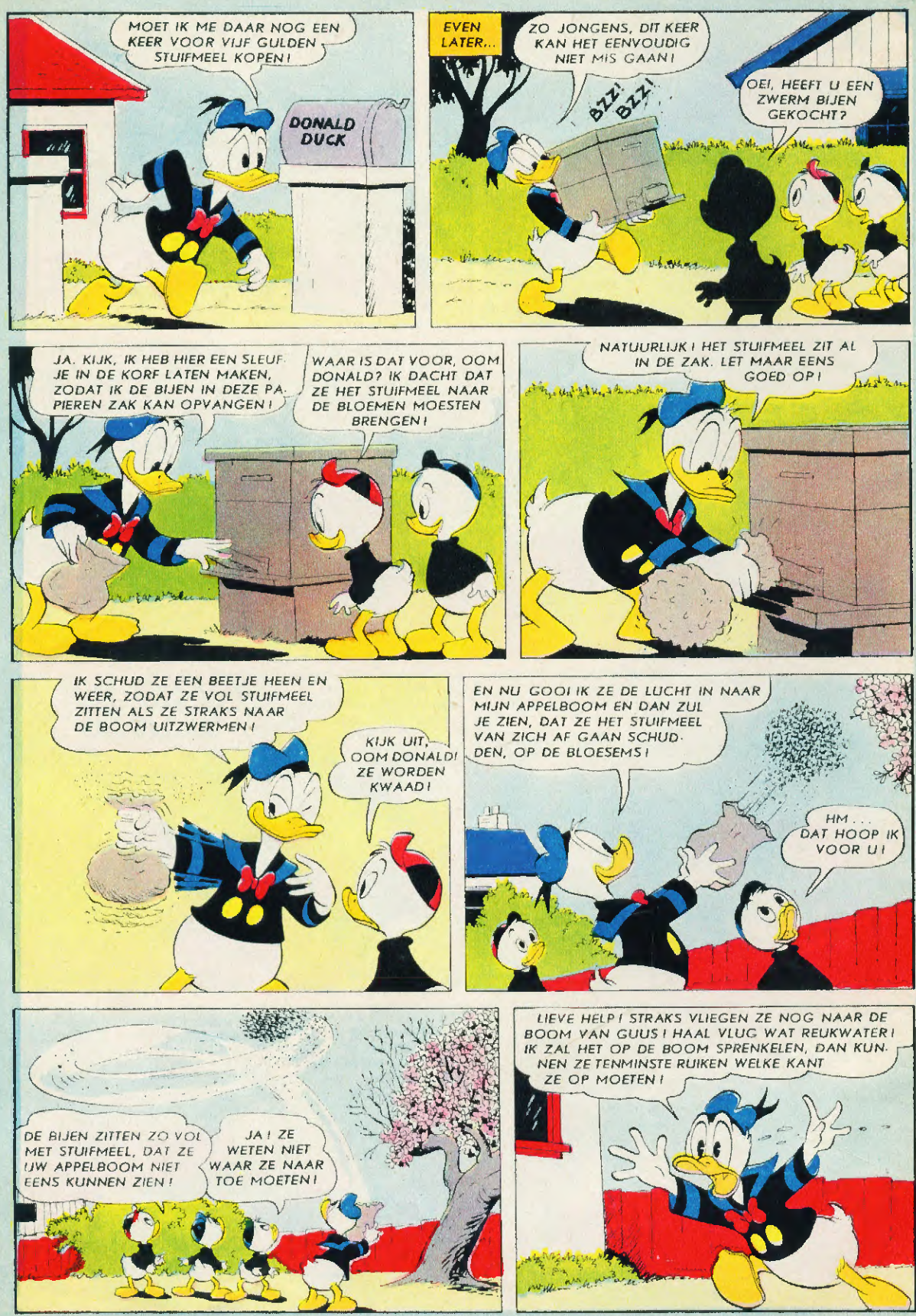
MOET IK ME DAAR NOG EEN KEER VOOR VIJF GULDEN STUIFMEEL KOPEN!
DONALD DUCK
EVEN LATER...
ZO JONGENS, DIT KEER KAN HET EENVOUDIG NIET MIS GAAN!
BZZ! BZZ!
OEI, HEEFT U EEN ZWERM BIJEN GEKOCHT?
JA. KIJK, IK HEB HIER EEN SLEUF JE IN DE KORF LATEN MAKEN, ZODAT IK DE BIJEN IN DEZE PAPIEREN ZAK KAN OPVANGEN!
WAAR IS DAT VOOR, OOM DONALD? IK DACHT DAT ZE HET STUIFMEEL NAAR DE BLOEMEN MOESTEN BRENGEN!
NATUURLIJK! HET STUIFMEEL ZIT AL IN DE ZAK. LET MAAR EENS GOED OP!
IK SCHUD ZE EEN BEETJE HEEN EN WEER, ZODAT ZE VOL STUIFMEEL ZITTEN ALS ZE STRAKS NAAR DE BOOM UITZWERMEN!
KIJK UIT, OOM DONALD! ZE WORDEN KWAAD!
EN NU GOOI IK ZE DE LUCHT IN NAAR MIJN APPELBOOM EN DAN ZUL JE ZIEN, DAT ZE HET STUIFMEEL VAN ZICH AF GAAN SCHUDDEN, OP DE BLOESEMS!
HM... DAT HOOP IK VOOR U!
DE BIJEN ZITTEN ZO VOL MET STUIFMEEL, DAT ZE UW APPELBOOM NIET EENS KUNNEN ZIEN!
JA! ZE WETEN NIET WAAR ZE NAAR TOE MOETEN!
LIEVE HELP! STRAKS VLIEGEN ZE NOG NAAR DE BOOM VAN GUUS! HAAL VLUG WAT REUKWATER! IK ZAL HET OP DE BOOM SPRENKELEN, DAN KUNNEN ZE TENMINSTE RUIKEN WELKE KANT ZE OP MOETEN!

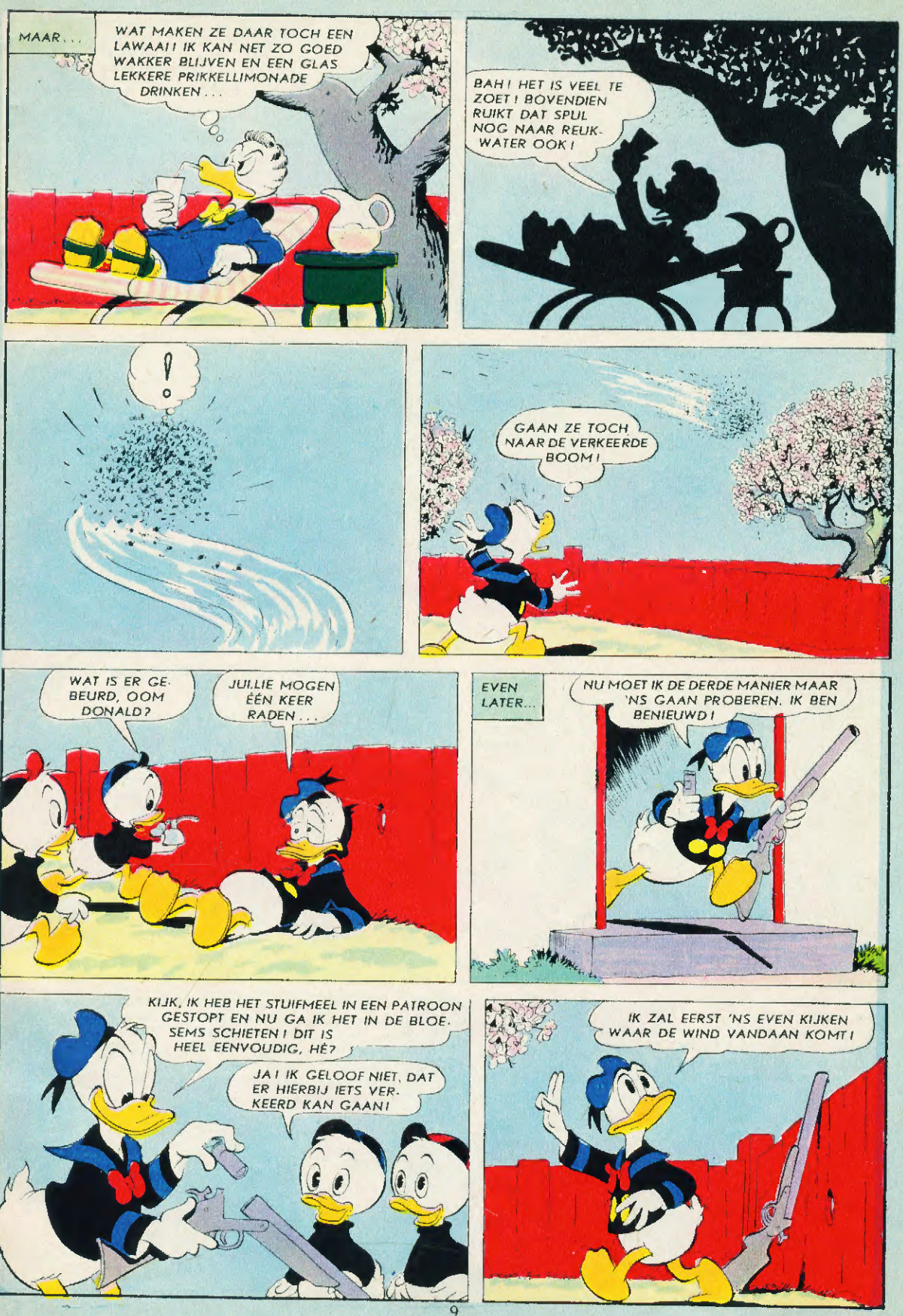
MAAR...
WAT MAKEN ZE DAAR TOCH EEN LAWAAI! IK KAN NET ZO GOED WAKKER BLIJVEN EN EEN GLAS LEKKERE PRIKKELLIMONADE DRINKEN...
BAH! HET IS VEEL TE ZOET! BOVENDIEN RUIKT DAT SPUL NOG NAAR REUK-WATER OOK!
!
GAAN ZE TOCH NAAR DE VERKEERDE BOOM!
WAT IS ER GE-BEURD, OOM DONALD?
JULLIE MOGEN ÉÉN KEER RADEN...
EVEN LATER...
NU MOET IK DE DERDE MANIER MAAR 'NS GAAN PROBEREN. IK BEN BENIEUWD!
KIJK, IK HEB HET STUIFMEEL IN EEN PATROON GESTOPT EN NU GA IK HET IN DE BLOE-SEMS SCHIETEN! DIT IS HEEL EENVOUDIG, HÈ?
JA! IK GELOOF NIET, DAT ER HIERBIJ IETS VER-KEERD KAN GAAN!
IK ZAL EERST 'NS EVEN KIJKEN WAAR DE WIND VANDAAN KOMT!

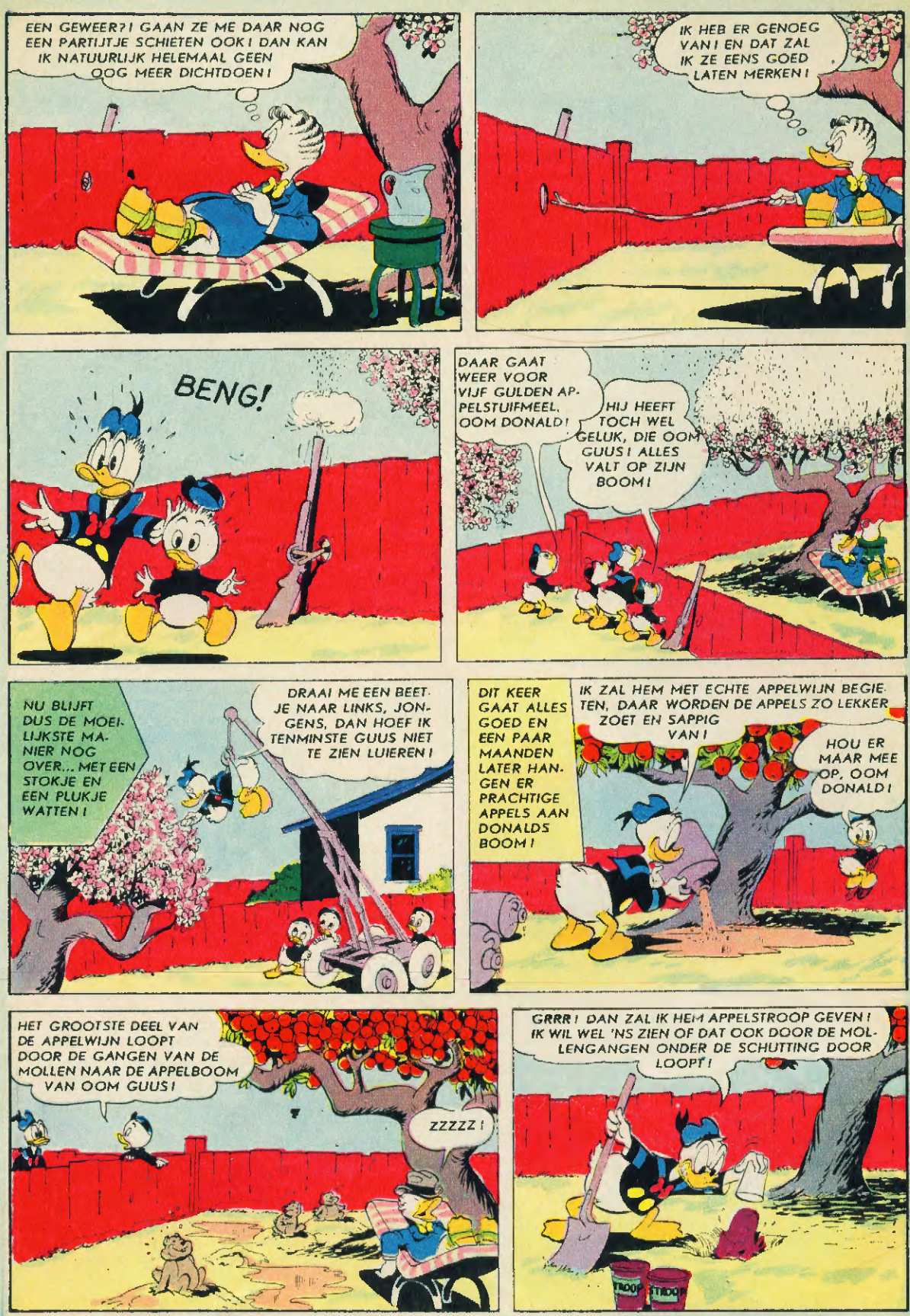
EEN GEWEER?! GAAN ZE ME DAAR NOG EEN PARTIJTJE SCHIETEN OOK! DAN KAN IK NATUURLIJK HELEMAAL GEEN OOG MEER DICHTDOEN!
IK HEB ER GENOEG VAN! EN DAT ZAL IK ZE EENS GOED LATEN MERKEN!
BENG!
DAAR GAAT WEER VOOR VIJF GULDEN APPELSTUIFMEEL, OOM DONALD!
HIJ HEEFT TOCH WEL GELUK, DIE OOM GUUS! ALLES VALT OP ZIJN BOOM!
NU BLIJFT DUS DE MOEILIJKSTE MANIER NOG OVER... MET EEN STOKJE EN EEN PLUKJE WATTEN!
DRAAI ME EEN BEETJE NAAR LINKS, JONGENS, DAN HOEF IK TENMINSTE GUUS NIET TE ZIEN LUIEREN!
DIT KEER GAAT ALLES GOED EN EEN PAAR MAANDEN LATER HANGEN ER PRACHTIGE APPELS AAN DONALDS BOOM!
IK ZAL HEM MET ECHTE APPELWIJN BEGIETEN, DAAR WORDEN DE APPELS ZO LEKKER ZOET EN SAPPIG VAN!
HOU ER MAAR MEE OP, OOM DONALD!
HET GROOTSTE DEEL VAN DE APPELWIJN LOOPT DOOR DE GANGEN VAN DE MOLLEN NAAR DE APPELBOOM VAN OOM GUUS!
ZZZZZ!
GRRR! DAN ZAL IK HEM APPELSTROOP GEVEN! IK WIL WEL 'NS ZIEN OF DAT OOK DOOR DE MOLLENGANGEN ONDER DE SCHUTTING DOOR LOOPT!
STROOP
STROOP

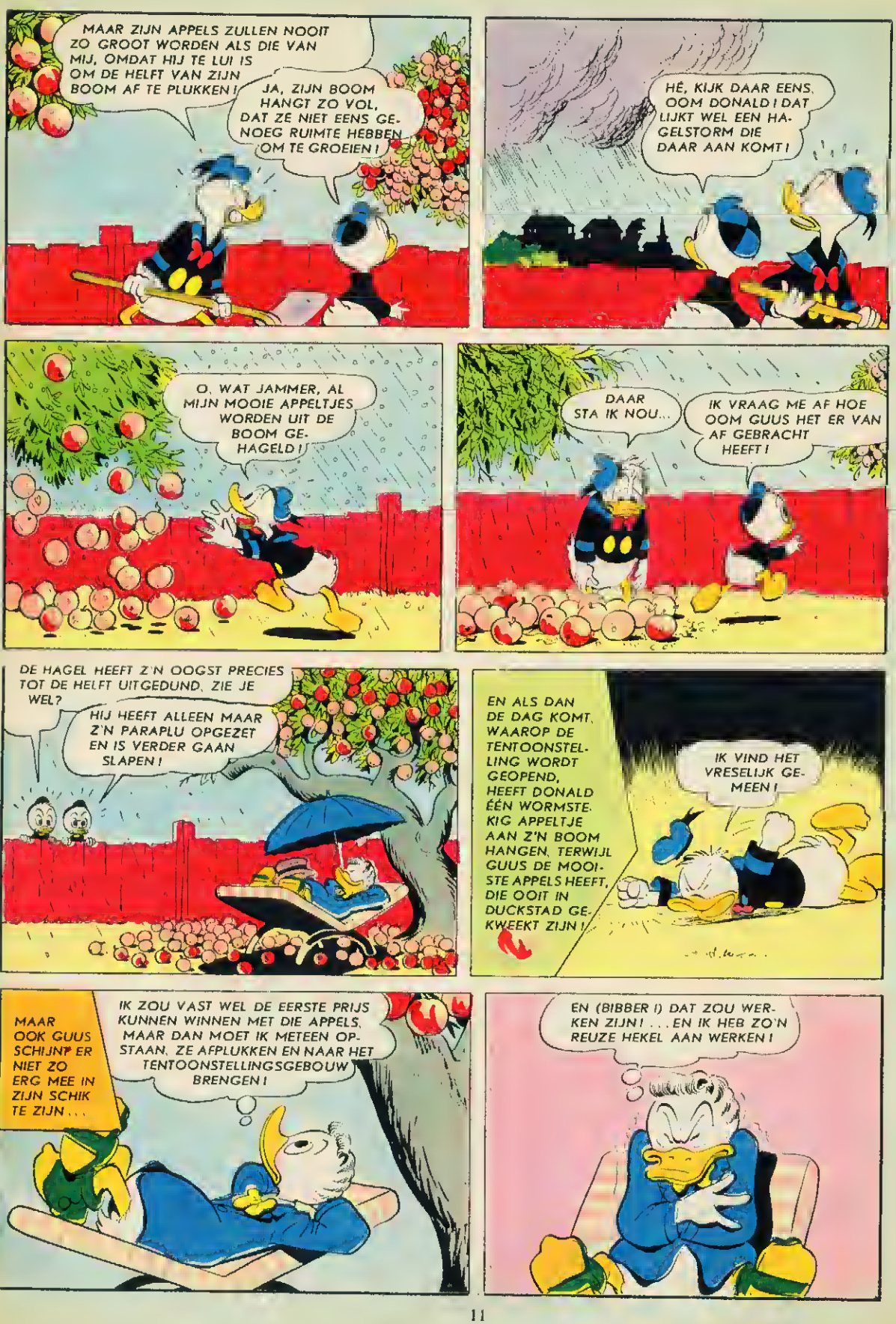
MAAR ZIJN APPELS ZULLEN NOOIT ZO GROOT WORDEN ALS DIE VAN MIJ, OMDAT HIJ TE LUI IS OM DE HELFT VAN ZIJN BOOM AF TE PLUKKEN!
JA, ZIJN BOOM HANGT ZO VOL, DAT ZE NIET EENS GENOEG RUIMTE HEBBEN OM TE GROEIEN!
HÉ, KIJK DAAR EENS, OOM DONALD! DAT LIJKT WEL EEN HAGELSTORM DIE DAAR AAN KOMT!
O, WAT JAMMER, AL MIJN MOOIE APPELTJES WORDEN UIT DE BOOM GEHAGELD!
DAAR STA IK NOU...
IK VRAAG ME AF HOE OOM GUUS HET ER VAN AF GEBRACHT HEEFT!
DE HAGEL HEEFT Z'N OOGST PRECIES TOT DE HELFT UITGEDUND, ZIE JE WEL?
HIJ HEEFT ALLEEN MAAR Z'N PARAPLU OPGEZET EN IS VERDER GAAN SLAPEN!
EN ALS DAN DE DAG KOMT, WAAROP DE TENTOONSTELLING WORDT GEOPEND, HEEFT DONALD ÉÉN WORMSTEKIG APPELTJE AAN Z'N BOOM HANGEN, TERWIJL GUUS DE MOOISTE APPELS HEEFT, DIE OOIT IN DUCKSTAD GEKWEEKT ZIJN!
IK VIND HET VRESELIJK GEMEEN!
MAAR OOK GUUS SCHIJNT ER NIET ZO ERG MEE IN ZIJN SCHIK TE ZIJN...
IK ZOU VAST WEL DE EERSTE PRIJS KUNNEN WINNEN MET DIE APPELS, MAAR DAN MOET IK METEEN OPSTAAN, ZE AFPLUKKEN EN NAAR HET TENTOONSTELLINGSGEBOUW BRENGEN!
EN (BIBBER!) DAT ZOU WERKEN ZIJN!... EN IK HEB ZO'N REUZE HEKEL AAN WERKEN!

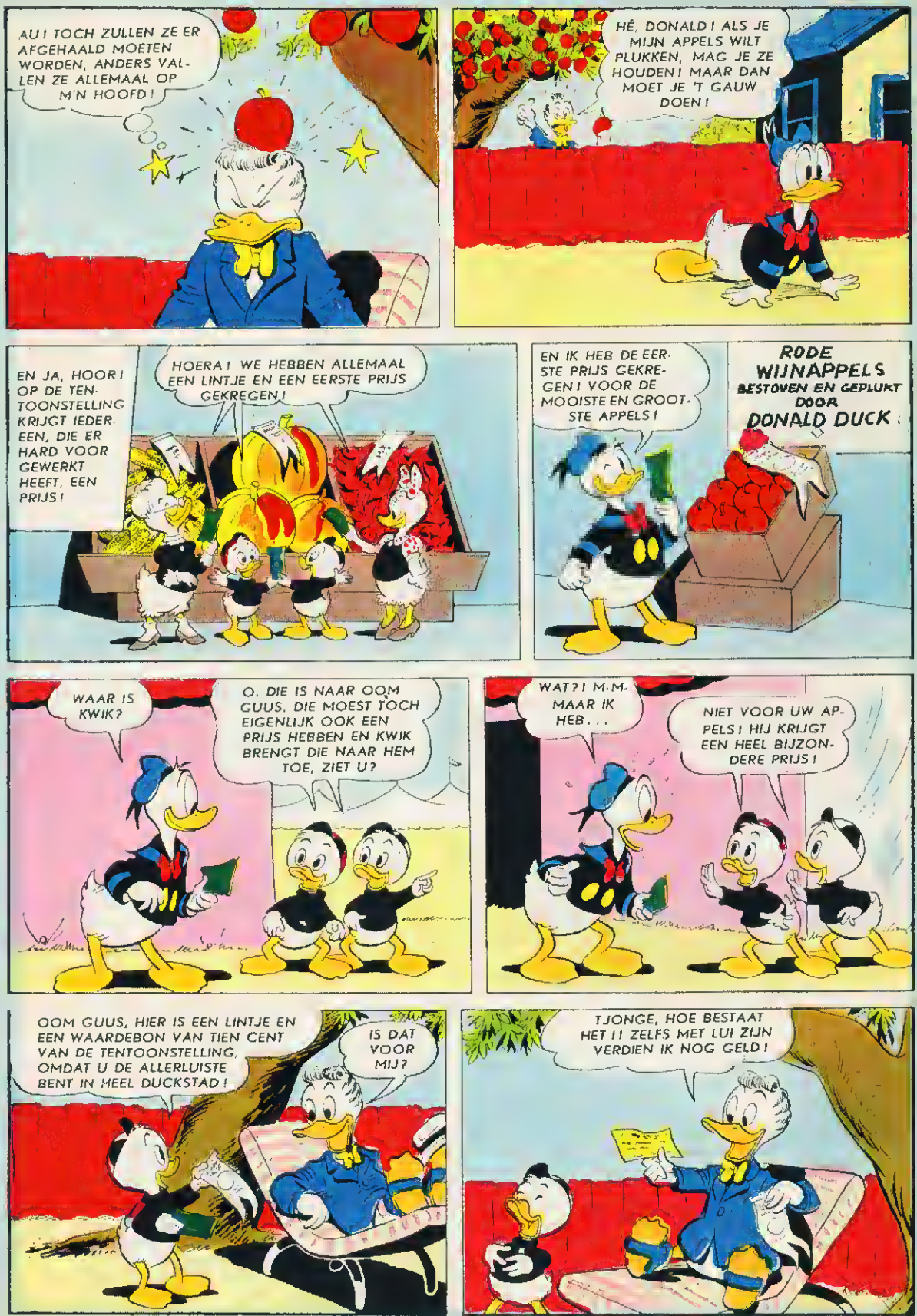
AU! TOCH ZULLEN ZE ER AFGEHAALD MOETEN WORDEN, ANDERS VALLEN ZE ALLEMAAL OP M'N HOOFD!
HÉ, DONALD! ALS JE MIJN APPELS WILT PLUKKEN, MAG JE ZE HOUDEN! MAAR DAN MOET JE 'T GAUW DOEN!
EN JA, HOOR! OP DE TENTOONSTELLING KRIJGT IEDEREEN, DIE ER HARD VOOR GEWERKT HEEFT, EEN PRIJS!
HOERA! WE HEBBEN ALLEMAAL EEN LINTJE EN EEN EERSTE PRIJS GEKREGEN!
EN IK HEB DE EERSTE PRIJS GEKREGEN! VOOR DE MOOISTE EN GROOTSTE APPELS!
RODE WIJNAPPELS
BESTOVEN EN GEPLUKT DOOR
DONALD DUCK
WAAR IS KWIK?
O, DIE IS NAAR OOM GUUS, DIE MOEST TOCH EIGENLIJK OOK EEN PRIJS HEBBEN EN KWIK BRENGT DIE NAAR HEM TOE, ZIET U?
WAT?! M-M-MAAR IK HEB...
NIET VOOR UW APPELS! HIJ KRIJGT EEN HEEL BIJZONDERE PRIJS!
OOM GUUS, HIER IS EEN LINTJE EN EEN WAARDEBON VAN TIEN CENT VAN DE TENTOONSTELLING, OMDAT U DE ALLERLUISTE BENT IN HEEL DUCKSTAD!
IS DAT VOOR MIJ?
TJONGE, HOE BESTAAT HET!! ZELFS MET LUI ZIJN VERDIEN IK NOG GELD!

OLLE KAPOEN EN DE PLAGIAAN

MIDDEN IN DE NACHT WAS ER EEN KOBOSSER BIJ OLLE'S HUISJE VERSCHENEN OM DE KLIMOP OP TE BINDEN, WANT DAT HOORT TOT HET WERK VAN ZO'N VENTJE. OLLE HAD ECHTER HELEMAAL GEEN KLIMOP IN ZIJN TUINTJE; WEL EEN VLIERSTRUIK. MAAR DAT KON DE KOBOSSER NIET ZIEN, OMDAT EEN AKELIG DIER, DE PLAGIAAN ZIJN BRIL HAD GESTOLEN. TERWIJL ZIJ BINNEN ZATEN TE PRATEN, VERSCHEEN DE PLAGIAAN IN DE TUIN EN DEED IETS HEEL ONDEUGENDS.

KIJK, HIJ HEEFT DE VLIER TEGEN DE MUUR OPGEBONDEN! DAT WAS TOCH HELEMAAL NIET NODIG.

ZO STUURT HIJ NU AL MIJN WERK IN DE WAR!

HIJ HEEFT ZELFS MIJN PLANTEN UITGERUKT EN AAN DE MUUR OPGEHANGEN.

KOM, WE GAAN HEM ACHTERNA.

TSSSK-TSSSK-OEP?

JE KUNT DUIDELIJK ZIJN SPOREN ZIEN.

DAAR ZIT HIJ . . . IN DIE BOOM!

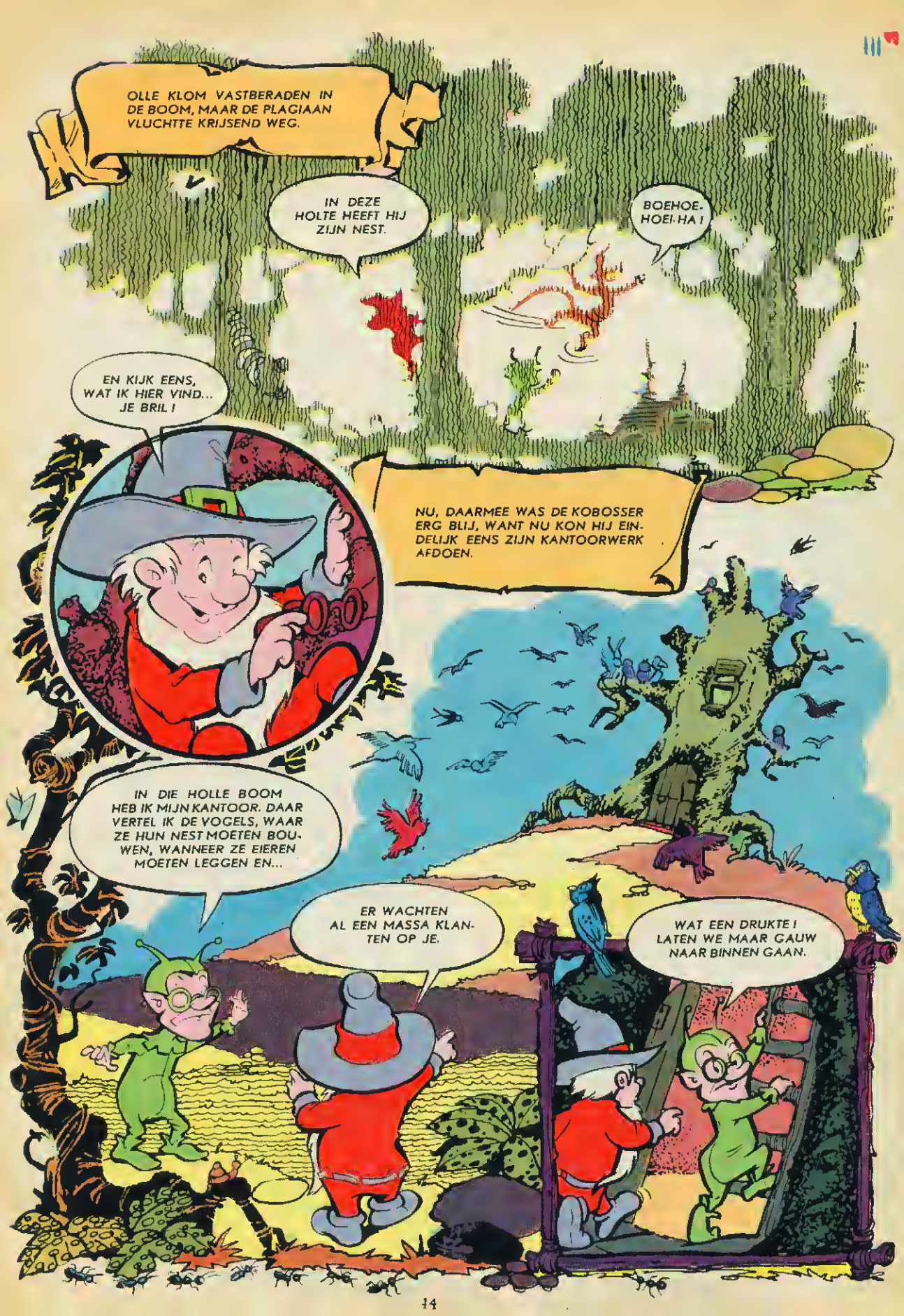
OLLE KLOM VASTBERADEN IN DE BOOM, MAAR DE PLAGIAAN VLUCHTTE KRIJSEND WEG.
IN DEZE HOLTE HEEFT HIJ ZIJN NEST.
BOEHOE-HOEI-HA !
EN KIJK EENS, WAT IK HIER VIND... JE BRIL !
NU, DAARMEE WAS DE KOBOSSER ERG BLIJ, WANT NU KON HIJ EINDELIJK EENS ZIJN KANTOORWERK AFDOEN.
IN DIE HOLLE BOOM HEB IK MIJN KANTOOR. DAAR VERTEL IK DE VOGELS, WAAR ZE HUN NEST MOETEN BOUWEN, WANNEER ZE EIEREN MOETEN LEGGEN EN...
ER WACHTEN AL EEN MASSA KLANTEN OP JE.
WAT EEN DRUKTE ! LATEN WE MAAR GAUW NAAR BINNEN GAAN.

WORDT VERVOLGD

© 1959 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

DE SPEURTOCHT

VAN ANGELO EN BERTO

Het spannende avontuur van twee Hallaanse kinderen geschreven door C. BUTNER en getekend door HANS KRESSE

DE berg spreekt vanmorgen weer meer dan gewoonlijk!" zei boer Baroni tegen zijn twee kinderen Angelo en Berto. „Het lijkt me verstandiger de schapen hier heen te halen."
„De berg rommelt altijd en we hebben dat nu al zo vaak voor niets gedaan!" meende Berto, een flink uit de kluiten gewassen jongen van veertien jaar.
„Dat is wel zo, maar je kunt niet voorzichtig genoeg zijn, Berto, we mogen onze schapen niet verliezen. Ga ze toch maar met Angela halen en breng ze naar de boerderij terug."
„Voorzichtig, kinderen!" klonk het uit het bed van moeder. Vrouw Baroni leed al jaren aan een ongeneeslijke ziekte en het einde kon ieder ogenblik komen. De dokter had het niet langer geheim gehouden en ze was er op voorbereid. „Voorzichtig, en pas goed op je zusje, Berto!"
„Ik zal brood klaarmaken!" juichte Angela die er met haar donkere ogen en haar zwart, kort geknipt haar vaak als een zigeunerinnetje uitzag. Ze was een jaar jonger dan haar broer en ze vond het altijd heerlijk om met Berto de berghelling op te gaan. Vader Baroni liet haar nooit alleen gaan, De paden en de omgeving zijn te ruw om een meisje er alleen op uit te sturen," vond hij.
Bedenkelijk tuurde hij naar de berg. De top ging geheel schuil achter dikke stapelwolken en daardoor kon hij de vlammen niet zien, die nu en dan uit de krater sloegen... vlammen, die weinig goeds voorspelden... Het was alweer vele jaren geleden dat de laatste uitbarsting van de Vesuvius had plaatsgehad. Hun dorp was toen echter gespaard gebleven, omdat de lavastroom zijn weg naar beneden langs de noordhelling had gekozen. Het dorpje Veroni lag op de zuidhelling en de boerderij van Baroni lag juist op de grens van het dorpje. Hoger op de hellingen lagen enkele berg-

weiden, waar hij zijn schapen kon laten grazen. De dieren liepen er binnen een afrastering en op geregelde tijden ging Baroni zelf of zijn zoon kijken hoe de dieren het maakten.
De boerderij was maar klein. Baroni verbouwde er wat aardappelen en groenten, die hij met een vrachtrijder naar de veiling in de stad stuurde. Ook de wol leverde nog wat geld op en zo kon Baroni met zijn zieke vrouw en beide kinderen een armoedig maar tevreden bestaan leiden.
Angela en Berto gingen naar hun moeder en kusten haar. „Het zal wel laat worden, moeder," zei Berto met een zucht. „Al die schapen!"

„Laten we 't pad langs de westhelling nemen," stelde Berto voor, toen hij met zijn zusje even later de boerderij verliet.
„Maar dat is een heel eind om," zei deze. „En dan moeten we langs dat diepe ravijn. Vader heeft liever

Bezorgd tuurde hij naar de berg....

niet, dat ik daar langs ga, als hij er niet bij is."
„Maar dan kunnen we nog mooie witte veldbloemen voor moeder plukken, daar houdt ze zo veel van en vanmiddag krijgen we er met die schapen geen kans voor," hield Berto aan en hij sloeg meteen het rotsachtige

Links en rechts plukte ze bloemen.

pad in dat leidde naar de westhelling van de vulkaan.
Nu en dan hoorden ze een zwaar gerommel, dat uit het diepste van de aarde onder hen opsteeg en de grond trilde dan onder hun voeten, maar dat waren ze wel gewend. De vulkaan was nooit erg rustig en als het rommelde in de aarde, zeiden de mensen in Veroni: „De berg spreekt weer!"
Berto wist een plaats op de noordhelling, waar het kokende water zo maar uit de grond borrelde. Hij begreep wel niet hoe dat kon, maar het was wel een bewijs, dat er diep in de aarde geheimzinnige krachten aan het werk waren en voor deze krachten hadden de bergbewoners groot ontzag. Bij de laatste uitbarsting van de vulkaan waren Berto en Angela nog maar heel kleine kinderen geweest en ze kenden de verhalen daarover alleen van horen zeggen. Vader Baroni had hun verteld hoe de rotsblokken door de lucht vlogen, hoe de kokende massa vloeibare modder, de lava, zomaar uit de grond kwam, de zuidhelling afstroomde en alles vernietigde wat ze op haar weg tegenkwam. Vele mensen hadden daarbij het leven verloren. Later was er een asregen geweest en de hele omgeving van de vulkaan werd toen bedekt met een dun laagje as.
Berto had er zoveel over gehoord dat hij vaak bij zich zelf had gedacht: „Hè, ik wilde dat ik het eens kon meemaken," maar zoiets kon je niet hardop zeggen, want er waren toen op de noordhelling twee dorpen gewoon weggevaagd door de lavastroom. Dat was verschrikkelijk geweest!
Baroni had verschillende malen getracht zijn boerderij te verkopen om dan een nieuwe te kopen in de vallei, maar niemand wilde een aannemelijke prijs betalen en nieuwe grond in het dal was duur. Daarom waren ze, ondanks het doorlopend gevaar, op de vulkaanhelling gebleven en ze zouden er wel altijd blijven ook.
Nadat Angela en Berto het smalle pad, dat door de regen van de vorige dag glibberig was geworden een eind gevolgd hadden, bereikten ze een kleine hoogvlakte, waartussen het hoge gras, prachtige witte bloemen groeiden.
Weer rommelde de berg en een hevige schok volgde kort daarop. Verschrikt keek Angela haar broer aan: „O, wat doet hij lelijk opeens!"
„Hij is zeker boos op ons!"
„Boos...? Waarom?" vroeg Angela verwonderd.
„Omdat wij zijn bloemen aan het plukken zijn!" gaf Berto lachend ten antwoord.
„En toch plukken we ze," zei Angela dapper.
Donkere wolken begonnen zich boven hun hoofden samen te trekken en het zag er naar uit, dat het spoedig zou gaan regenen. Links en rechts plukten ze de mooie bloemen, die hier in overvloed bloeiden.
„Vandaag de schapen binnen halen en morgen weer terugbrengen! Altijd hetzelfde liedje!" zuchtte Berto.
„Vader is voorzichtig. Hij wil geen risico lopen," meende Angela. „Van de veiling alléén kunnen we niet leven."
„Ik blijf hier later niet," zei Berto. „Als ik groot ben, koop ik een boerderij in het dal, daar is het rustiger."
„Daar heb je veel geld voor nodig," antwoordde zijn zusje. „Maar ik blijf hier. Al zolang zit onze familie op de boerderij. Onze overgrootvader zat hier al. Ik..." maar Angela maakte haar zin niet af, want de berg liet nu een luid, waarschuwend gegrom horen, dat de aarde een ogenblik deed sidderen. „Ik... ik denk, dat ik dan met je mee ga!" besloot ze snel en angstig keek ze omhoog waar de bergtop achter de wolken schuil ging. „Zouden we niet beter terug kunnen gaan?"
„Teruggaan? We moeten de schapen toch halen? Als we die hebben, dàn gaan we terug!"
Weer volgde een lang dreunend gerommel.
„De berg is vandaag wel erg kwaad! We plukken zeker te veel!

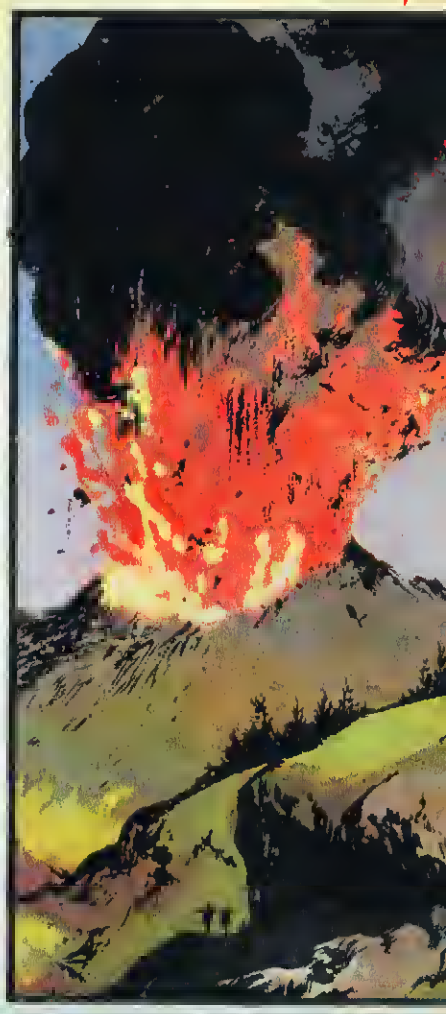

Dreigend langzaam stroomden massa's kokende modder de berghelling af, roodgloeiende stenen werden uit de gorgelende krater geslingerd . . .

„Hij geeft nog één waarschuwing, Angela!" zei Berto lachend.
„En dan?" vroeg het meisje huiverend.
„Dan? Wel, dan..." maar ook Berto maakte zijn zin niet af. „Kom, doorlopen! De schapen!" Berto gaf een bosje bloemen aan zijn zusje en sloeg het pad in dat leidde in de richting van het diepe ravijn.
Spoedig bereikten ze de afgrond en nu moesten ze goed uitkijken want het pad liep vlak langs de afbrokkelende ravijnrand.
„Pas op dat je niet uitglijdt, Angela," waarschuwde Berto. Angela antwoordde niet. Angstig keek ze in de afgrond vlak naast haar. Het was niet de eerste keer dat ze dit gevaarlijke voetpad volgden. Een enkele keer gingen ze wel eens met hun vader deze kant op. Een eind verder was een grot en vanuit deze grot had je een prachtig uitzicht over het dal aan de westzijde van de vulkaan. In de verte zag je zelfs het eiland Capri omgeven door het blauwe water van de Middellandse Zee. Je moest er goed uitkijken voor losliggende stenen, want daarover kon je lelijk uitglijden of struikelen en je had op het smalle pad langs de ravijnrand maar weinig houvast. Verschrikt vloog een vogel voor Berto's voeten op. Hij had zijn nest goed verstopt tussen enkele flinke rotsblokken en luid krijsend cirkelde hij boven de hoofden van de kinderen.
„Daar zit het wijfje!" wees Berto. „Niet aankomen hoor!" Toen ze zich over het nest bogen zette de vogel z'n veren overeind en pikte woedend en beangstigend naar de twee kinderen.
„Wat is dat voor een vogel?" vroeg Angela, die verschrikt een pas achteruit deed en bijna struikelde.
„Pas op, houd je vast!" riep Berto... Dat is een roofvogel! Kijk maar naar die kromme snavel!" zei hij geleerd.
Weer rommelde het vervaarlijk in het binnenste van de berg, en enkele stenen rolden de helling af het ravijn in.
„Kijk uit voor die vallende stenen, Angela!" waarschuwde Berto. „Laten we opschieten!"
Angstig keek het meisje om zich heen. Die zomaar van zelf rollende stenen had ze nog nooit gezien. Ze zag ze maar liever rustig op hun plaats liggen... maar veel tijd tot nadenken had ze niet, want door vlug opzij te springen kon ze ternauwernood een flinke kei ontwijken, die met grote vaart de helling af kwam suizen.
„We moeten hier weg, Berto!" riep ze bang.
De jongen keek bezorgd het pad af, daarna draaide hij zich om en keek in de richting, van waar ze gekomen waren. Slechts éénmaal had hij meegemaakt dat de berg zó te keer ging, dat de stenen gingen rollen.
Beneden in het dorp moesten ze het ook voelen en als het nog wat erger werd zou de sirene gaan loeien. De sirene... het sein voor de inwoners van Veroni om overhaast de vlucht te nemen. Even keek hij zijn zusje aan en hij probeerde geruststellend te lachen.
„De berg maakt zich vreselijk kwaad hè? En dat om zo'n gewoon bosje veldbloemen!" voegde hij er aan toe.
Het rommelen werd geleidelijk aan minder.
„Zouden we niet teruggaan?" zuchtte Angela.
„En de schapen dan? Laten we liever voortmaken!" antwoordde Berto wat geprikkeld.
„Vader en moeder zullen ongerust zijn!" begon Angela weer. „Je weet hoe ze zijn, als de berg zo te keer gaat!"
„We moeten eerst de schapen halen," besliste Berto en voorzichtig liepen ze verder.
Na een tijdje keerde Berto zich om. „Ben je er nog?" zei hij glimlachend. „De berg is uitgepraat maar laten we toch maar geen bloemen meer plukken."
Angela veegde haar haren uit de ogen en keek eens naar de mooie ruiker. Wat zou moeder er blij mee zijn. In gedachten zag ze ze al in het blauwe vaasje staan op het tafeltje naast moeders bed... Elke morgen zou moeder zeggen: „Angela denk erom, fris water voor de bloemen..." tot ze dan op een morgen met iets treurigs in haar stem zou zeggen: „Het is met de bloemen net als met je moeder, Angela. Ze verwelken veel te snel, melsje."
Ja, zowel Berto als zij wisten dat hun moeder niet zo lang meer zou leven, maar ze wisten dat al zo lang en ze waren met die gedachte al zo vertrouwd geraakt datze er eigenlijk nooit meer bij stilstonden. Frisse bloemen vrolijkten haar altijd op en de kinderen lieten geen gelegenheid voorbij gaan hun zieke moeder met een ruiker veldbloemen te verrassen.
Angela keek om zich heen, ook tussen de grote stenen en zelfs in de rotsen ontdekte ze hier en daar bloempjes van velerlei kleur. Wat was de natuur toch... Plotseling klonk een hevige dreun en de aarde begon vreselijk te schudden; Angela greep haar broer vast die op zijn beurt zich aan een rotsblok moest vastklemmen om op de been te blijven. Van alle kanten begonnen de stenen weer te rollen, nu echter veel meer dan zoëven. Het schokken hield aan en het onderaards gerommel ging over in donderslagen. Door het schudden van de bergwand raakten nu ook grotere stenen los...
„De berg!" gilde Angela.
Bleek van schrik keek Berto om zich heen, hij moest met zijn zusje vlug bescherming zoeken tegen deze vallende stenen en daar maar afwachten tot het

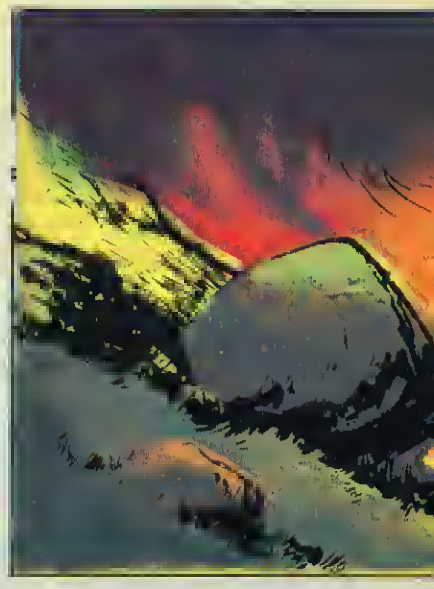

Ze strompelden het veld over in

rustiger zou worden, vóór ze verder gingen. Ze waren nu dicht bij de grot gekomen. Het was hoogstens nog maar een honderd passen.
„Vlug naar de grot!" schreeuwde Berto. „Houd je aan mij vast!" Ongedeerd bereikten ze de grot, waar het neerstortend gesteente hen niet kon bereiken. De onderaardse mokerslagen werden steeds heviger en tussen het lawaai door meende Berto nu en dan in het dal ver beneden hen de sirene te horen. Vluchten betekende dat! Vluchten! Zij ook? Was er wel iemand op dit moment zó hoog op de berghelling als zij? Een regen van steen en gruis viel over de grotingang het ravijn in. Angstig zaten de kinderen tegen de rotswand aangedrukt. De aarde onder hen

schudde nog heviger en plotseling volgde er een oorverdovend spektakel. De wereld leek te vergaan. Hele rotsblokken zagen zij het ravijn invliegen, gevolgd door enorme stofwolken met vallend gesteente.
„De berg springt uit elkaar!" fluisterde Angela en op dat moment sprong er een grote scheur in de rotswand boven hen en ze werden haast bedolven onder een regen van fijn gruis. Vlug duwde Berto zijn zusje dieper de grot in waar ze tenslotte in het pikdonker de natuurramp over zich heen lieten gaan, onwetend van wat zich verder op de vulkaanhelling afspeelde.
Daar raasde een orkaan van vliegende rotsblokken en ontwortel-

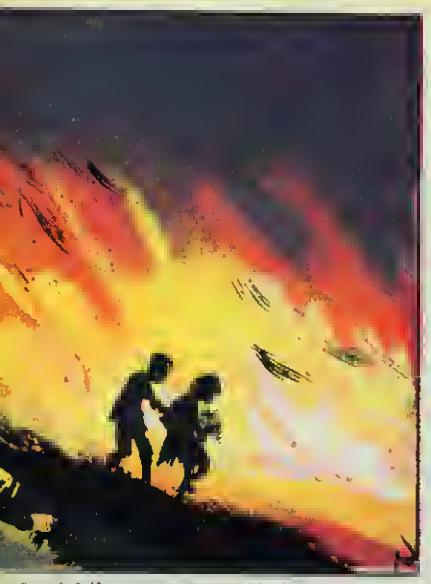

de richting van de zuidhelling ....

de bomen. Van de top van de vulkaan kwamen dreigend langzaam grote massa's kokende modder de berghellng afstromen terwijl rood gloeiende stenen als vuurballen uit de gorgelende krater werden geslingerd. In een minimum van tijd was de hele zuidelijke helling veranderd in één gloeiende en rokende vuurmassa. Het was een ontzagwekkend schouwspel.
De hier en daar opschietende vlammen wierpen een spookachtig schijnsel tegen de door stof en as verduisterde hemel. Over een grote afstand scheurde de zuidhelling open alsof er een enorme ploeg doorheen werd getrokken en op vele plaatsen borrelde de kokende en dampende modder uit de grond op.
De berg sprak... en het was een taal van dood en verderf. Tot diep in het dal werden de rotsblokken geslingerd en het vroeger zo vriendelijke dorpje Veroni op de zuidhelling was nu aan het tomeloze natuurgeweld overgeleverd. Overal waar de rode vuurballen neerkwamen schoten de vlammen onmiddellijk hoog op. In wilde paniek verlieten de dorpelingen hun huizen en vluchtten ze de straten op, de berghelling af, terwijl er een regen van stenen op hen neerdaalde. Gewaarschuwd door de sirene waren de meesten er in geslaagd tijdig het dorp te verlaten, al hun bezittingen achterlatend.
Radeloos van verdriet en angst stond Baroni een ogenblik voor zijn huis. Zijn beide kinderen had hij naar de weide gestuurd, daarginds, ver boven het dorp. In de verte herkende hij de verstikkende, kokende modderbrij, die, evenals zovele jaren geleden, de berghelling af kwam zakken, nu echter langs de zuidhelling, ...over de weide waar zijn kinderen op dit ogenblik moesten zijn. Het zou levensgevaarlijk zijn te proberen de veel hoger gelegen weide te bereiken en versuft staarde hij naar boven, waar het donderend geweld onverminderd aanhield. Toen hij zich omdraaide waren de straten van het dorp al verlaten, terwijl grote en kleine rotsblokken op de huizen vielen en door de straten rolden. Overal rond hem sprong het vuur op. Het rieten dak van de stal achter de boerderij stond al in lichterlaaie. Een regen van as stortte zich over het brandende dorp uit. Nog eenmaal keek hij naar de hoge bergweide, waar nu de lavastroom langzaam naar beneden kroop. Toen rende hij zijn huis binnen...

Aan de rand van het ravijn op de westhelling lag de ingang van de donkere grot nog open, toen de laatste donderslagen als een zwak gerommel in de verte wegstierven. De lucht was nog geheel verduisterd en kleine asdeeltjes dwarrelden als een fijne grijze regen naar beneden.
Terwijl het geraas van de langs de zuidhelling stromende modderzee en het knetteren van brandende bossen de lucht vervulden, was de westhelling plotseling weer rustig. Het pad langs het ravijn, dat Angela en Berto nog geen uur geleden gevolgd hadden, was geheel verdwenen. Hier en daar stegen dikke rookwolken op van smeulend hout, terwijl aan de overzijde van het ravijn een groot bos in vlammen opging. Vallende rotsblokken hadden kleine kraters in de bergwand geslagen terwijl een verstikkende rook de grot binnendrong.
„Leef je nog?" klonk het plotseling in het duister, diep in de grot. Het was de benauwende en bevende stem van Angela.
„Leef je nog...? Berto!!" klonk het dringend.
„Eh...?" klonk het naast haar.
„Wat...? Ik geloof van wel, ja," zuchtte Berto maar vlak daarop klonk het heftig: „We moeten hier uit, anders stikken we in die rook!" en op handen en voeten kropen ze naar de ingang van de grot, met de ogen knipperend tegen het licht en tranend van de rook.
„Kijk eens!" riep Berto; toen ze de grot uit waren. „Kijk eens, 't lijkt wel een andere wereld. Lieve help, wat was dat een spektakel! Daar zijn we goed vanaf gekomen, zusje!"
Angela antwoordde niet en staarde over de troosteloze berghelling. „Het regent as!" mompelde ze.
Hand in hand stonden ze daar een ogenblik. Het stof had hun gezichten even grauw gemaakt als de lucht boven hen en de tranen liepen over hun wangen.
„We moeten terug!" besliste Berto. „Er zijn vast geen schapen meer mee te nemen... Wat zal vader bedroefd zijn!"
Niet wetend wat zich op de zuidhelling afspeelde, aanvaardden ze de terugtocht. Gloeiend gesteente schroeide hun schoenen, terwijl de dikke rookwolken hun nu en dan alle uitzicht benamen. Moeizaam kwamen ze tenslotte op de weide, waar ze nog zo kort geleden opgewekt hun bloemen hadden geplukt. Alles was er nu verschroeid.
„Zie je wel dat 't goed was dat we de bloemen op de heenweg geplukt hebben?" zei Berto, terwijl hij met zijn arm de rook uit zijn ogen trachtte te houden.
Langzaam strompelden ze verder het verschroeide veld over in de richting van de zuidhelling. Angela hield de nu slaphangende witte bloemen nog stevig in haar hand geklemd...
Moeizaam, stap voor stap, gingen de kinderen verder, door de omgeving, die straks nog een lust voor het oog was, maar nu een barre woestenij is. Op weg naar huis...!

Ja, ze zijn blij deze natuurramp overleefd te hebben, maar er wacht hen een bittere ontdekking ....

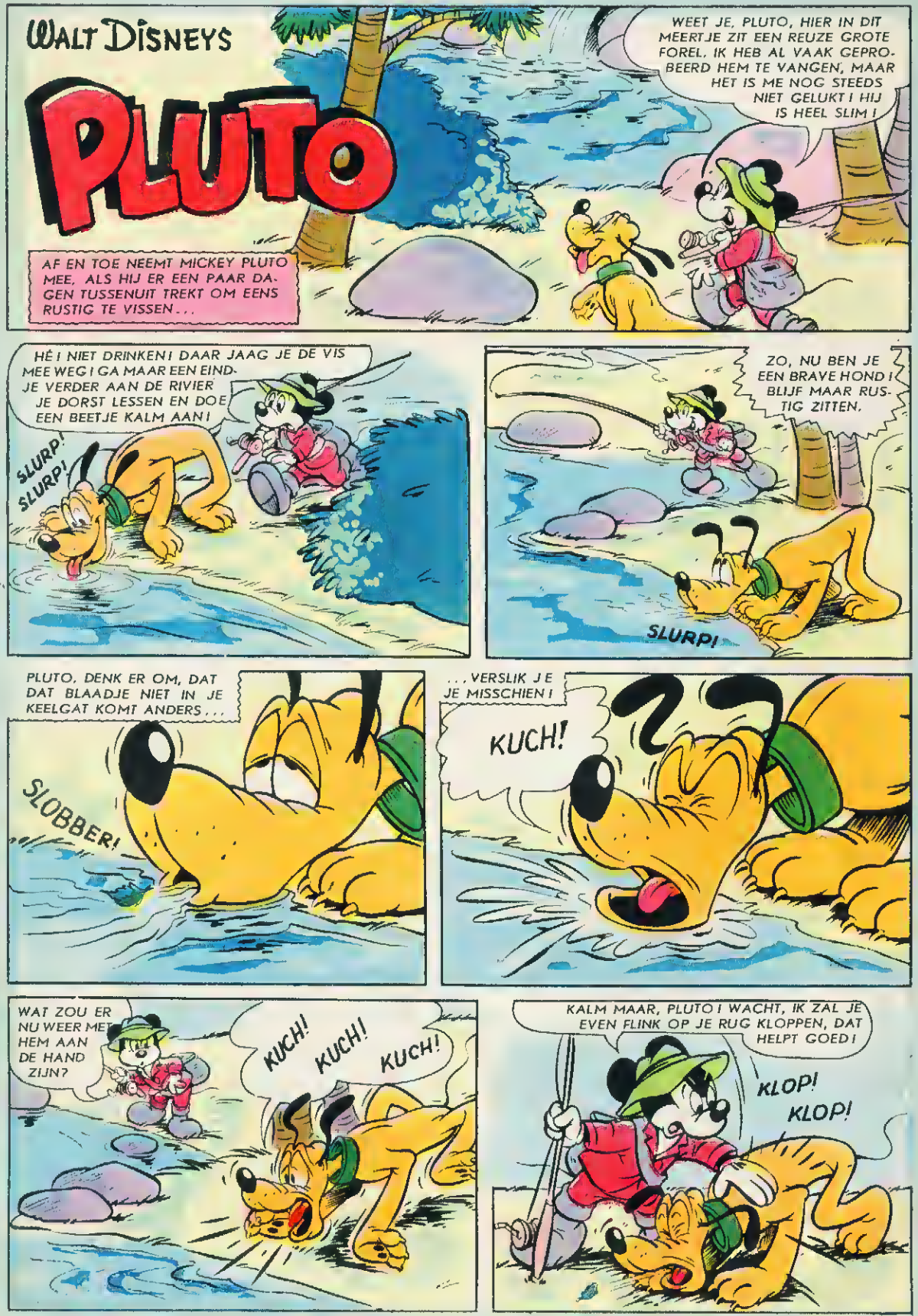
WALT DISNEYS
PLUTO
AF EN TOE NEEMT MICKEY PLUTO MEE, ALS HIJ ER EEN PAAR DAGEN TUSSENUIT TREKT OM EENS RUSTIG TE VISSEN...
WEET JE, PLUTO, HIER IN DIT MEERTJE ZIT EEN REUZE GROTE FOREL. IK HEB AL VAAK GEPROBEERD HEM TE VANGEN, MAAR HET IS ME NOG STEEDS NIET GELUKT! HIJ IS HEEL SLIM!
HÈ! NIET DRINKEN! DAAR JAAG JE DE VIS MEE WEG! GA MAAR EEN EIND JE VERDER AAN DE RIVIER JE DORST LESSEN EN DOE EEN BEETJE KALM AAN!
SLURP! SLURP!
ZO, NU BEN JE EEN BRAVE HOND! BLIJF MAAR RUSTIG ZITTEN.
SLURP!
PLUTO, DENK ER OM, DAT DAT BLAADJE NIET IN JE KEELGAT KOMT ANDERS...
SLOBBER!
...VERSLIK JE JE MISSCHIEN!
KUCH!
WAT ZOU ER NU WEER MET HEM AAN DE HAND ZIJN?
KUCH! KUCH! KUCH!
KALM MAAR, PLUTO! WACHT, IK ZAL JE EVEN FLINK OP JE RUG KLOPPEN, DAT HELPT GOED!
KLOP! KLOP!

NU BLIJF JE HIER RUSTIG ZITTEN EN JE VERROERT JE NIET! IK WAARSCHUW JE! ALS IK OOK MAAR IETS VAN JE HOOR, STUUR IK JE TERUG NAAR HET KAMP, BEGREPEN?

SLIK!

PLUTO ZIT ONRUSTIG TE DRAAIEN. HIJ SCHIJNT ZICH HELEMAAL NIET OP Z'N GEMAK TE VOELEN...

?

EN GEEN WONDER! HIJ IS BOVEN OP EEN MIERENHOOP GAAN ZITTEN!

MAAR JA, MICKEY HEEFT HEM GEZEGD DAT HIJ ZICH NIET MOCHT VERROEREN, DUS PROBEERT HIJ MAAR NET TE DOEN OF HIJ NIETS MERKT! MAAR DAT VALT NIET MEE...

DAT EEN PAAR MIEREN Z'N RUG ALS GLIJBAAN GEBRUIKEN IS NOG WEL UIT TE HOUDEN ... MAAR ALS EEN HEEL LEGERTJE VAN DIE RAKKERS DE STAART VAN PLUTO GAAN BESCHOUWEN ALS EEN SMAKELIJK STUK SNOEPGOED...

SMEK!

SMEK!

...WORDT 'T HEM TOCH WEL TE BAR!

OEI!

WAU-O-AU!

NU IS HET AFGELOPEN, PLUTO! MAAK DAT JE WEGKOMT! IK BEGRIJP NIET HOE IK ZO DOM KON ZIJN JOU HIERMEE NAARTOE TE NEMEN!

O, DENKT MICKEY ER ZO OVER! GOED, HIJ ZAL WEL ZORGEN, DAT ZIJN BAASJE GEEN LAST MEER VAN HEM HEEFT! MAAR ALS HIJ VERDWAALT, ZAL MICKEY VAST SPIJT KRIJGEN DAT HIJ ZO HARD TEGEN HEM IS UITGEVALLEN, EN HEM HEEFT WEGGEJAAGD!

GR-R-R-R!

PLUTO BESLUIT DE BERG OP TE GAAN EN TE PROBEREN DAAR EEN HOL TE VINDEN, WAAR HIJ EEN POOSJE VEILIG UIT DE BUURT KAN BLIJVEN EN LEKKER KAN LIGGEN TREUREN!

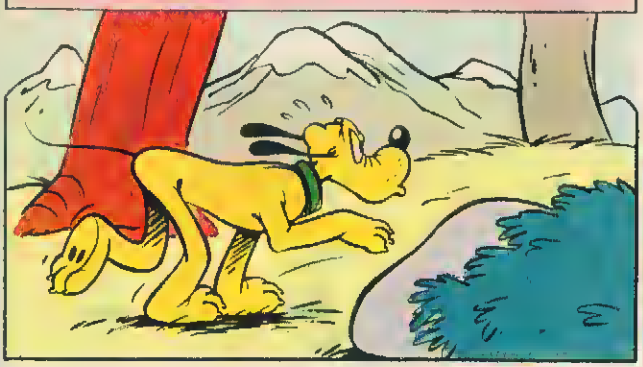

PFFF! JE KRIJGT EEN REUZE HONGER VAN DAT BERGKLIMMEN, HÈ PLUTO? WAT DOE JE OOK ZO VER WEG TE LOPEN? DAT IS TOCH HELEMAAL NIET NODIG? JA, JE HEBT NATUURLIJK REUZE ZIN IN EEN VETTE KLUIF, MAAR WAAR MOET JE DIE ZO GAUW VANDAAN HALEN IN DEZE VERLATEN OMGEVING...?

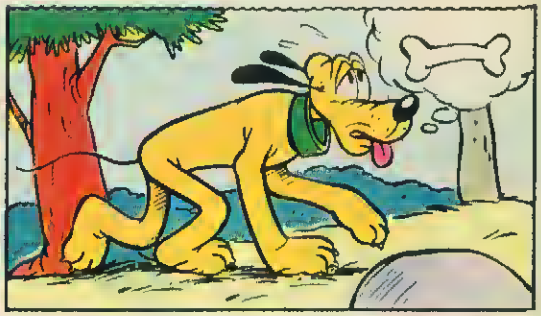

OEI! EEN BEER! WAT IS DIE DAAR NOU AAN 'T DOEN? ZOU HIJ VOELEN OF HET WATER WARM GENOEG IS OM ER TE ZWEMMEN?

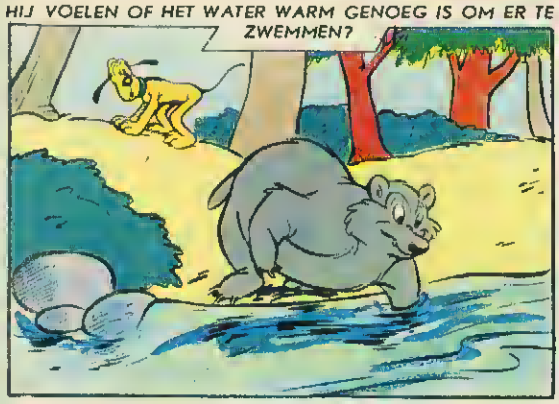

HOE BESTAAT 'T! DIE SLAAT ZO MAAR EEN VIS UIT 'T WATER! WAT EEN SLIMMERD!

NOU, DIE ZAL OP DIE MANIER WEL NOOIT HONGER LIJDEN!

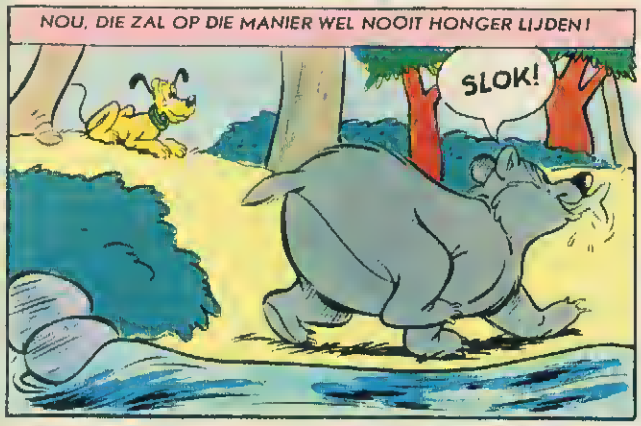

WAT DOET JOUW BAASJE DAT DAN OMSLACHTIG, ZEG! DIE HEEFT EEN HENGEL NODIG, EN VISHAAKJES EN WORMEN EN WIE WEET WAT NOG MEER ALLEMAAL! HET KAN EENVOUDIGER!

OPGELET, PLUTO! DAAR KOMT EEN DIKKERD AANZWEMMEN. ALS JE HET NU NET ZO HANDIG AANLEGT ALS DIE BEER, DAN ZAL JIJ VAST EN ZEKER OOK WEL...

AI! DAT IS NOU JAMMER! JA, DIE STENEN ZIJN NOGAL GLAD, HÈ? DAAR GLIJ JE MAAR AL TE GEMAKKELIJK AF!

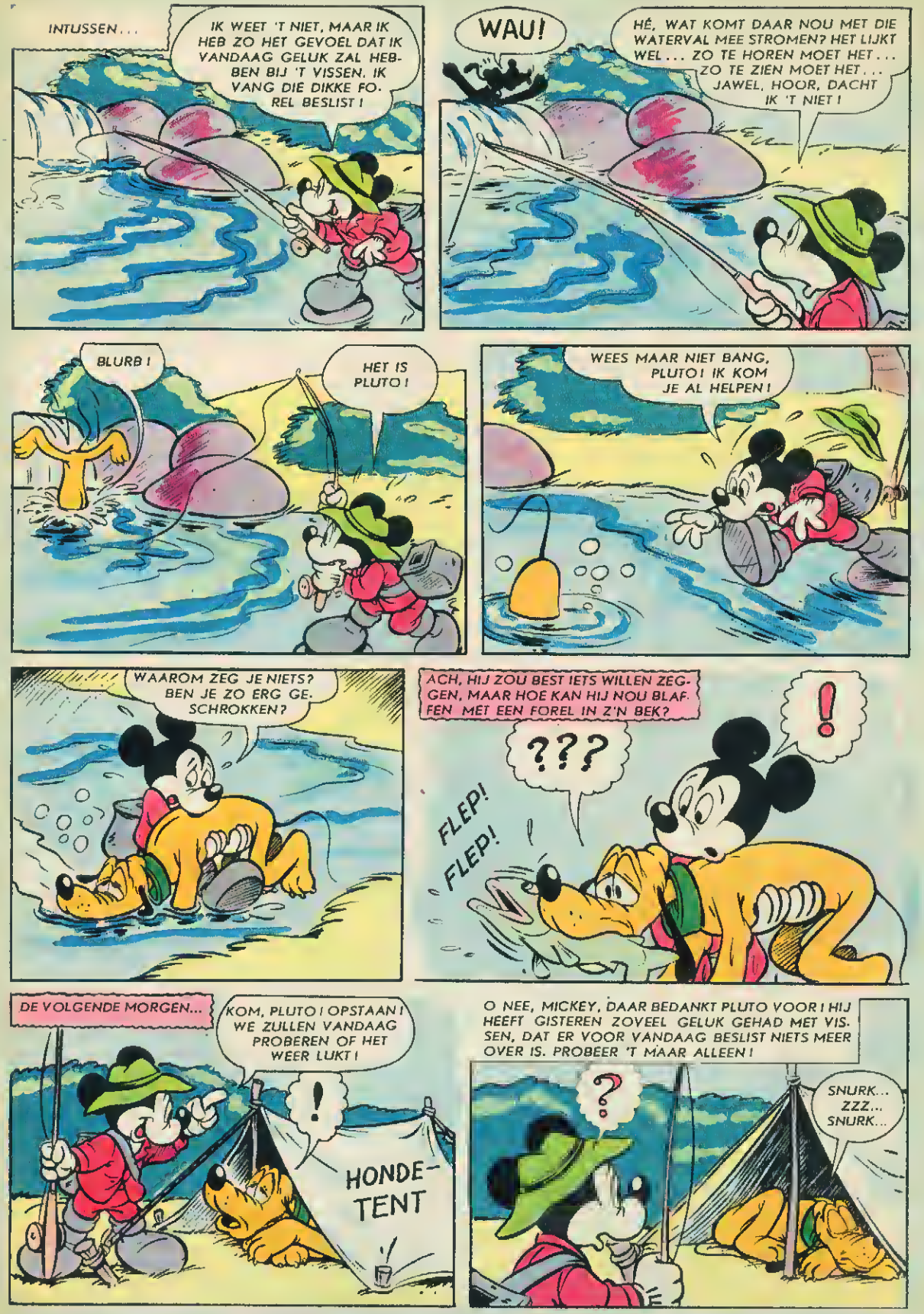
INTUSSEN...
IK WEET 'T NIET, MAAR IK HEB ZO HET GEVOEL DAT IK VANDAAG GELUK ZAL HEBBEN BIJ 'T VISSEN. IK VANG DIE DIKKE FOREL BESLIST!
WAU!
HÉ, WAT KOMT DAAR NOU MET DIE WATERVAL MEE STROMEN? HET LIJKT WEL... ZO TE HOREN MOET HET... ZO TE ZIEN MOET HET... JAWEL, HOOR, DACHT IK 'T NIET!
BLURB!
HET IS PLUTO!
WEES MAAR NIET BANG, PLUTO! IK KOM JE AL HELPEN!
WAAROM ZEG JE NIETS? BEN JE ZO ERG GESCHROKKEN?
ACH, HIJ ZOU BEST IETS WILLEN ZEGGEN, MAAR HOE KAN HIJ NOU BLAFFEN MET EEN FOREL IN Z'N BEK?
???
!
FLEP! FLEP!
DE VOLGENDE MORGEN...
KOM, PLUTO! OPSTAAN! WE ZULLEN VANDAAG PROBEREN OF HET WEER LUKT!
!
HONDE-TENT
O NEE, MICKEY, DAAR BEDANKT PLUTO VOOR! HIJ HEEFT GISTEREN ZOVEEL GELUK GEHAD MET VISSEN, DAT ER VOOR VANDAAG BESLIST NIETS MEER OVER IS. PROBEER 'T MAAR ALLEEN!
?
SNURK... ZZZ... SNURK...

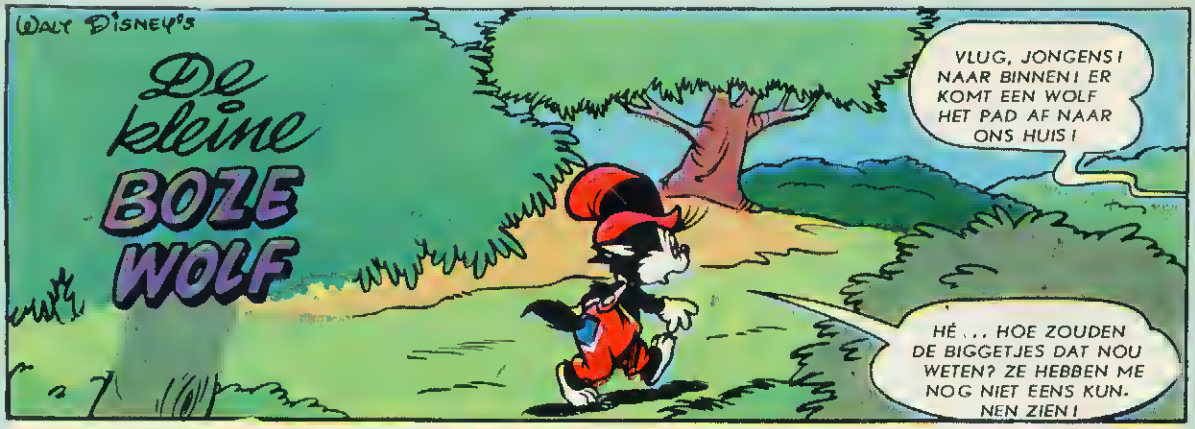
WALT DISNEY'S
De kleine BOZE WOLF
VLUG, JONGENS! NAAR BINNEN! ER KOMT EEN WOLF HET PAD AF NAAR ONS HUIS!
HÉ . . . HOE ZOUDEN DE BIGGETJES DAT NOU WETEN? ZE HEBBEN ME NOG NIET EENS KUNNEN ZIEN!

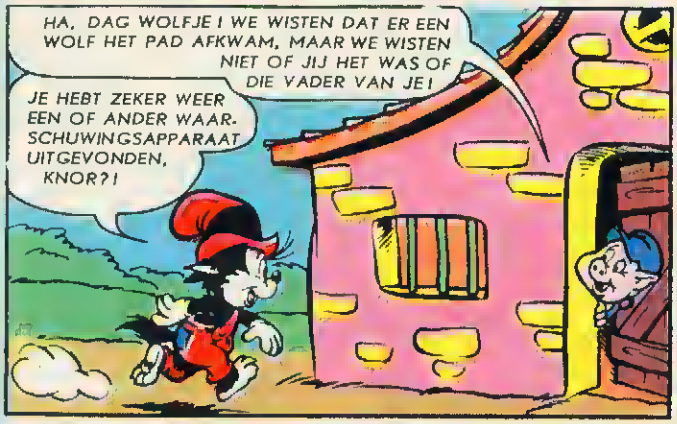
HA, DAG WOLFJE! WE WISTEN DAT ER EEN WOLF HET PAD AFKWAM, MAAR WE WISTEN NIET OF JIJ HET WAS OF DIE VADER VAN JE!
JE HEBT ZEKER WEER EEN OF ANDER WAARSCHUWINGSAPPARAAT UITGEVONDEN, KNOR?!

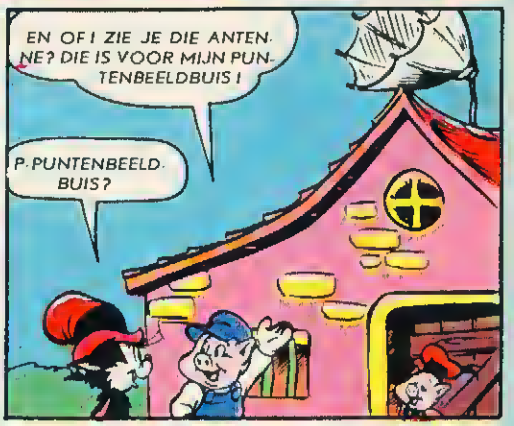
EN OF! ZIE JE DIE ANTENNE? DIE IS VOOR MIJN PUNTENBEELDBUIS!
P-PUNTENBEELDBUIS?

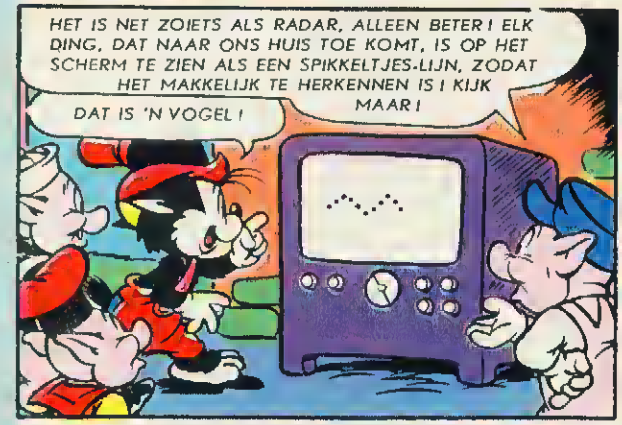
HET IS NET ZOIETS ALS RADAR, ALLEEN BETER! ELK DING, DAT NAAR ONS HUIS TOE KOMT, IS OP HET SCHERM TE ZIEN ALS EEN SPIKKELTJES-LIJN, ZODAT HET MAKKELIJK TE HERKENNEN IS! KIJK MAAR!
DAT IS 'N VOGEL!

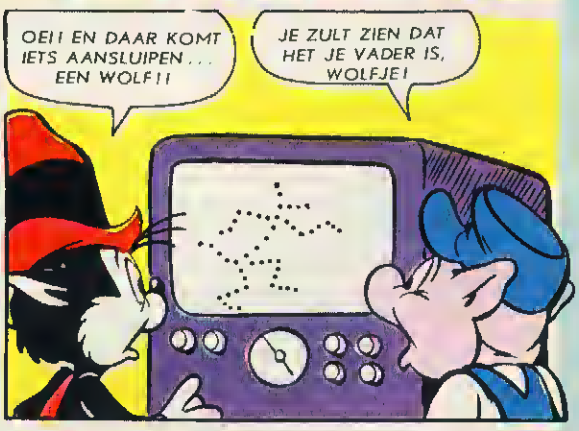
OEI! EN DAAR KOMT IETS AANSLUIPEN . . . EEN WOLF!!
JE ZULT ZIEN DAT HET JE VADER IS, WOLFJE!

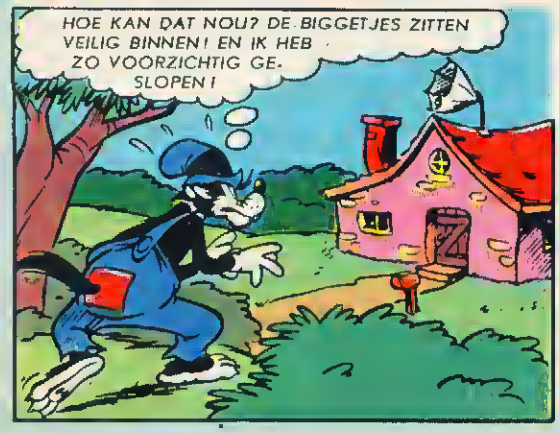
HOE KAN DAT NOU? DE BIGGETJES ZITTEN VEILIG BINNEN! EN IK HEB ZO VOORZICHTIG GESLOPEN!

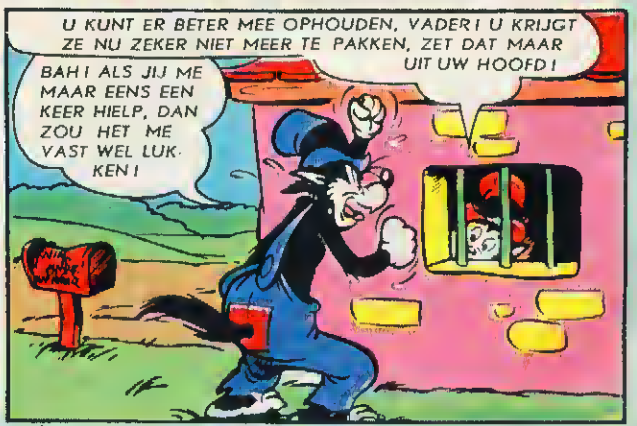
U KUNT ER BETER MEE OPHOUDEN, VADER! U KRIJGT ZE NU ZEKER NIET MEER TE PAKKEN, ZET DAT MAAR UIT UW HOOFD!
BAH! ALS JIJ ME MAAR EENS EEN KEER HIELP, DAN ZOU HET ME VAST WEL LUKKEN!

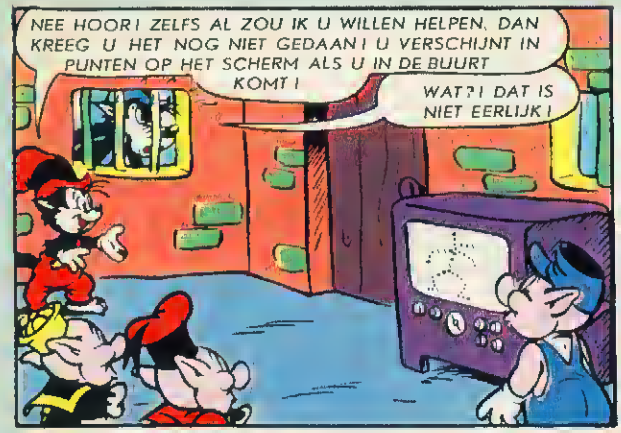
NEE HOOR! ZELFS AL ZOU IK U WILLEN HELPEN, DAN KREEG U HET NOG NIET GEDAAN! U VERSCHIJNT IN PUNTEN OP HET SCHERM ALS U IN DE BUURT KOMT!
WAT?! DAT IS NIET EERLIJK!

HIJ GAAT WEG! NU ZAL HIJ ONS VOORTAAN WEL MET RUST LATEN!
DAT WEET IK NOG NIET ZO ZEKER. VADER KAN REUZE SLIM ZIJN!

MAAR WIJ WILLEN SPELEN!
EN IK MOET NOG HOUT HAKKEN!
GAAN JULLIE MAAR, IK ZAL JULLIE WAARSCHUWEN ALS HIJ ER AAN KOMT!

INTUSSEN, EEN EINDJE VERDER. OP IN HET BOS...
HM, IK ZAL ER TOCH IETS OP MOETEN VINDEN...

WACHT 'NS! IK HOEF ALLEEN MAAR M'N HOUDING ZO TE VERANDEREN, DAT ZE ME NIET MEER HERKENNEN!

ALS ZE ZICH DAN AFVRAGEN, WAT VOOR 'N DING ZE OP 'T SCHERM ZIEN, SPRING IK OP EN GRIJP IK ZE!
WE ZIJN NIET BANG VOOR DE BOZE WOLF...
GOEIE GRUTJES! WAT ZIET DAT ER GRIEZELIG UIT...

NAAR BINNEN, JONGENS! ER KOMT EEN HEEL AFZICHTELIJK MONSTER HET PAD AF!
UH?

LAAT 'NS ZIEN, WOLFJE!
HÉ... NU HEB IK 'T IN DE GATEN! HET IS VADER! HIJ GAAT AL WEER WEG.

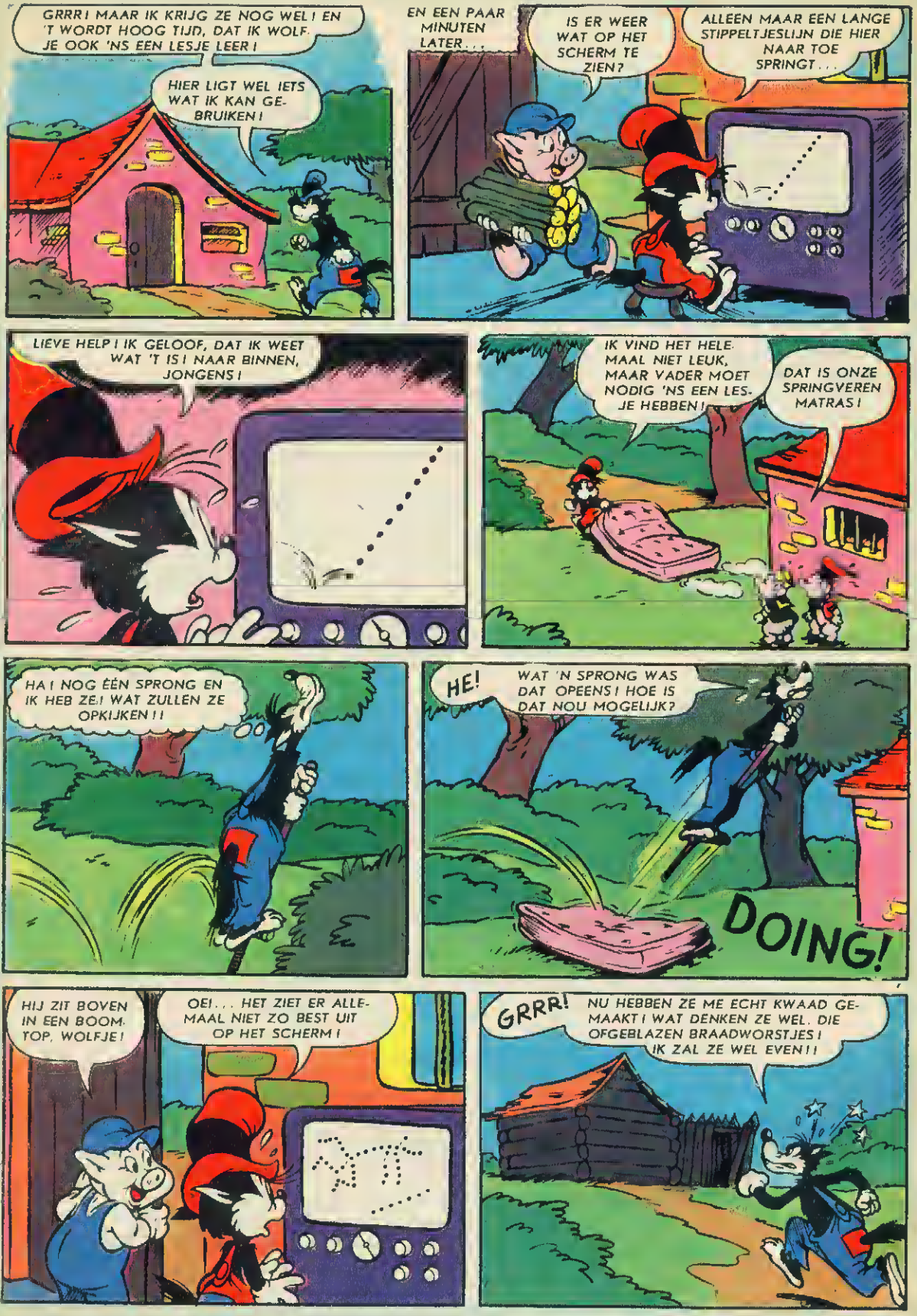
GRRR! MAAR IK KRIJG ZE NOG WEL! EN 'T WORDT HOOG TIJD, DAT IK WOLF JE OOK 'NS EEN LESJE LEER!
HIER LIGT WEL IETS WAT IK KAN GEBRUIKEN!
EN EEN PAAR MINUTEN LATER...
IS ER WEER WAT OP HET SCHERM TE ZIEN?
ALLEEN MAAR EEN LANGE STIPPELTJESLIJN DIE HIER NAAR TOE SPRINGT...
LIEVE HELP! IK GELOOF, DAT IK WEET WAT 'T IS! NAAR BINNEN, JONGENS!
IK VIND HET HELEMAAL NIET LEUK, MAAR VADER MOET NODIG 'NS EEN LES JE HEBBEN!
DAT IS ONZE SPRINGVEREN MATRAS!
HA! NOG ÉÉN SPRONG EN IK HEB ZE! WAT ZULLEN ZE OPKIJKEN!!
HE!
WAT 'N SPRONG WAS DAT OPEENS! HOE IS DAT NOU MOGELIJK?
DOING!
HIJ ZIT BOVEN IN EEN BOOMTOP, WOLFJE!
OE!... HET ZIET ER ALLEMAAL NIET ZO BEST UIT OP HET SCHERM!
GRRR!
NU HEBBEN ZE ME ECHT KWAAD GEMAAKT! WAT DENKEN ZE WEL, DIE OFGEBLAZEN BRAADWORSTJES! IK ZAL ZE WEL EVEN!!

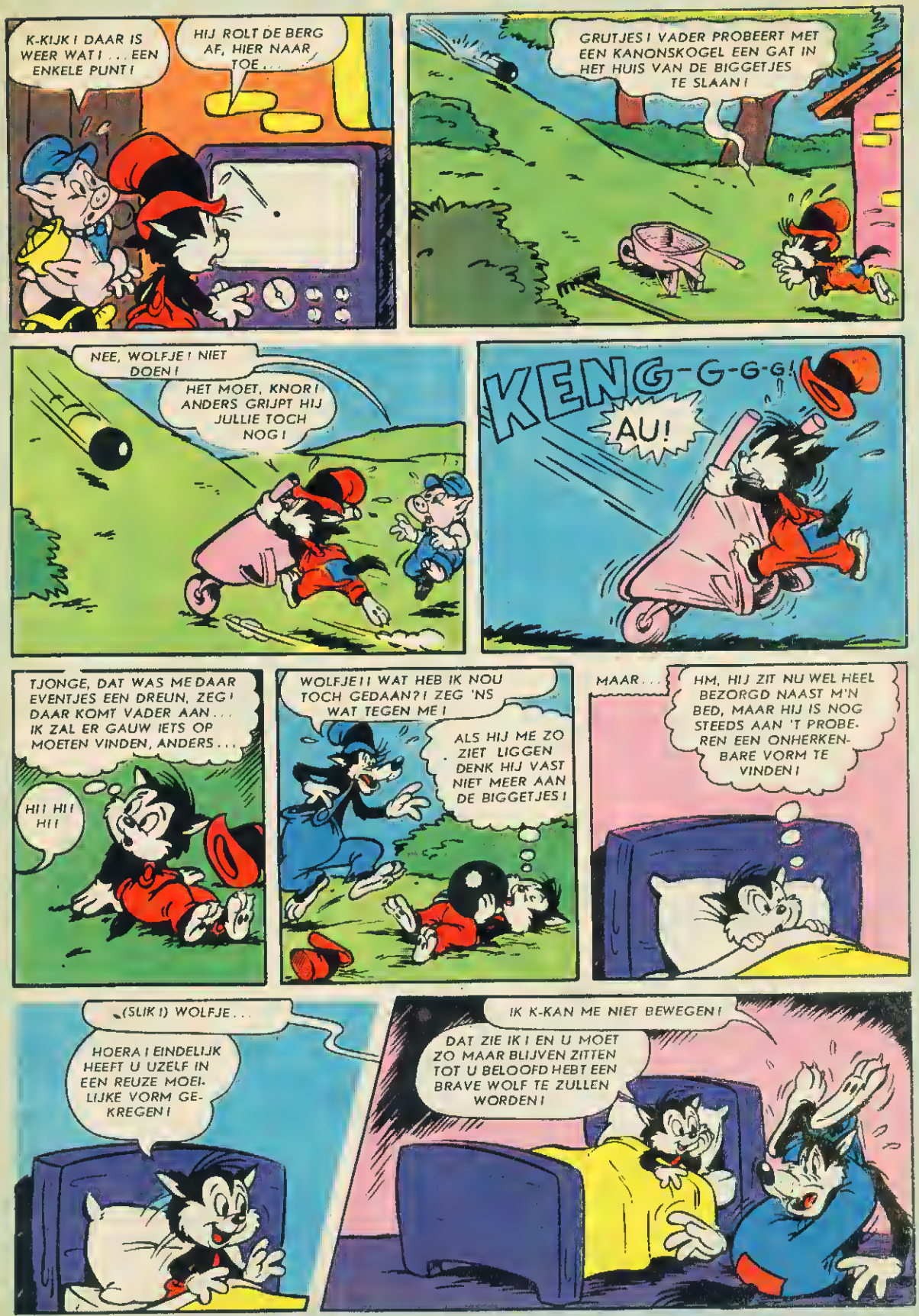
K-KIJK ! DAAR IS WEER WAT ! . . . EEN ENKELE PUNT !
HIJ ROLT DE BERG AF, HIER NAAR TOE . . . .
GRUTJES ! VADER PROBEERT MET EEN KANONSKOGEL EEN GAT IN HET HUIS VAN DE BIGGETJES TE SLAAN !
NEE, WOLFJE ! NIET DOEN !
HET MOET, KNOR ! ANDERS GRIJPT HIJ JULLIE TOCH NOG !
KENG-G-G-G!
AU!
TJONGE, DAT WAS ME DAAR EVENTJES EEN DREUN, ZEG ! DAAR KOMT VADER AAN . . . IK ZAL ER GAUW IETS OP MOETEN VINDEN, ANDERS . . .
HI ! HI ! HI !
WOLFJE ! ! WAT HEB IK NOU TOCH GEDAAN ? ! ZEG 'NS WAT TEGEN ME !
ALS HIJ ME ZO ZIET LIGGEN DENK HIJ VAST NIET MEER AAN DE BIGGETJES !
MAAR . . .
HM, HIJ ZIT NU WEL HEEL BEZORGD NAAST M'N BED, MAAR HIJ IS NOG STEEDS AAN 'T PROBEREN EEN ONHERKENBARE VORM TE VINDEN !
(SLIK !) WOLFJE . . .
HOERA ! EINDELIJK HEEFT U UZELF IN EEN REUZE MOEILIJKE VORM GEKREGEN !
IK K-KAN ME NIET BEWEGEN !
DAT ZIE IK ! EN U MOET ZO MAAR BLIJVEN ZITTEN TOT U BELOOFD HEBT EEN BRAVE WOLF TE ZULLEN WORDEN !

Bitjes en Batjes van Donald Duck

PRATENDE REIZIGERS

Mijnheer Gullick woont in een plaatsje vlakbij Londen en gaat iedere dag per trein naar zijn werk in de Engelse hoofdstad. Nu wil hij tijdens die treinreis altijd graag een praatje maken met deze of gene. Hij meent namelijk dat je in de trein met de mensen moet praten. Dat is gezellig, het verkort de reis en.... het brengt de mensen dichter bij elkaar.
Om dit alles nu een beetje prettig te laten verlopen, heeft mijnheer Gullick een vereniging van „pratende treinreizigers" opgericht. De leden van deze vereniging krijgen een insigne.
Kom je als lid van de vereniging dus in de trein en zie je iemand die ook het clubinsigne draagt, dan weet je dat je meteen een gesprek met hem kunt beginnen.
Mijnheer Gullick heeft een miljoen insignes laten maken, maar die kan hij in Engeland niet allemaal kwijt, daarom hoopt hij nu dat in de andere landen van Europa ook zulke pratende treinreizigers-verenigingen zullen worden opgericht.

Als je konijntjes hebt, moet je er in de zomermaanden wel goed op letten dat de zon niet urenlang op en in hun hok schijnt. De dieren moeten natuurlijk wel de gelegenheid hebben zich eens heerlijk in het zonnetje te kunnen koesteren, maar teveel zonneschijn is niet goed voor ze.
Zorg er dus voor dat er in elk geval ook wat schaduw in het hok te vinden is.
Warmte maakt dorstig, dat weet je zelf wel. Vergeet je konijnen in deze zomerdagen ook niet. Geef ze één of twee keer per dag net zoveel water te drinken als ze maar lusten. Ze zullen je er reuze dankbaar voor zijn, want het verhaal dat een konijn niet drinkt, is heus niet waar. Integendeel.
Wat het groenvoer betreft, moet je er voor zorgen dat het steeds vers is, want groen (gras bijvoorbeeld) gaat in de warmte heel gauw broeien.
Gekookte etensresten zijn in deze tijd heel gauw bedorven. Laat ze dus nooit langer dan een half uur in het hok staan.
Knoop dit allemaal goed in je oor en verzorg, voordat je er zelf onbezorgd op uit trekt om van het mooie weer te genieten, eerst je dieren goed. Je zult zien dat je dan zo'n mooie dag dubbel plezier hebt, want de gedachte dat thuis je konijntjes, goed verzorgd, weer op je thuiskomst wachten, geeft je extra veel plezier!

HAAR EERSTE TAS

Dit leuke tasje voor kleine zus, maak je van gekleurd handwerkvilt of bijvoorbeeld van stevige mantelstof, die niet rafelt.
Knip het model volgens de maten, die in de tekening zijn aangegeven. Vouw 1 tegen de achterkant 2 en naai deze met de zijkanten aan elkaar vast. Naai daarna de hele omtrek van het tasje met een dikke draad wol (in een kleur die mooi afsteekt) om.
Van een reepje vilt maak je een knoop en van wol een lus. Hiermee kan het tasje dichtgemaakt worden. Het grappige vogeltje, dat je uit vrolijk gekleurd vilt knipt, zet je op de klep van het tasje vast. Tenslotte breng je dan nog het zijden koord aan (3), zodat zus haar tasje gemakkelijk kan dragen.

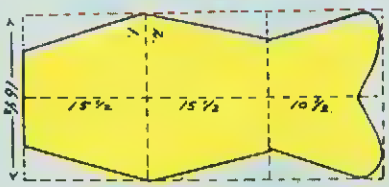

SLA IN EEN VAASJE

Een kropje sla, dat tot de volgende dag bewaard moet blijven, kun je heerlijk vers houden door een schijfje van de „stengel" af te snijden en het kropje daarna met het afgesneden gedeelte in een vaas met water te plaatsen. Zet het zo in een donkere kast en je zult zien, dat het de volgende dag weer fris en fleurig voor de dag gehaald kan worden.
Een andere manier om sla lekker vers te houden is, de krop luchtig in een krantje rollen en zo ingepakt op een koele plaats bewaren.

PETEKIND VAN DE K.L.M.

In Zweden woont een meisje dat K.L.M. heet. Dat zijn de beginletters van haar drie voornamen. We zullen je vertellen hoe dit zo gekomen is. De vader van 't K.L.M.-meisje vloog op het tijdstip van haar geboorte als gast van onze nationale luchtvaartmaatschappij, met een K.L.M.-machine hoog in de lucht ergens boven Europa. Naar aanleiding hiervan besloot hij zijn dochter drie voornamen te geven, die met de letters K L M beginnen en hij noemde haar Kasja Lena Marianne.
De K.L.M. vond dit zo'n leuk idee, dat zij de pasgeborene als herinnering een zilveren beker schonk, terwijl een K.L.M.-stewardess speciaal naar Zweden vloog om het kindje ten doop te houden.
Bovendien ontvangt Kasja Lena Marianne, die nu 13 jaar is, ieder jaar op haar verjaardag 'n cadeautje van de K.L.M., terwijl ze kort geleden ook door de luchtvaartmaatschappij is uitgenodigd voor een vakantie in Nederland.

TOM POES EN DE BEKER VAN ONK

HEER BOMMEL WAS DE GOUDEN BEKER VAN ONK KWIJTGERAAKT, DIE HIJ VAN EEN DWERGJE TE LEEN HAD GEKREGEN. DIE BEKER WAS NU UITGELOOFD. ALS PRIJS VOOR DE SPORTMAN VAN HET JAAR, ZO. DAT HEER BOMMEL ALLERLEI WEDSTRIJDEN MOEST WINNEN, OM HEM TERUG TE KRIJGEN. ALLEREERST DEED HIJ MEE AAN EEN WEDSTRIJD IN HET SKI-SPRINGEN. OM HEM TE HELPEN WINNEN, HAD HET DWERGJE EEN WINDVLAAG OPGEROEPEN, DIE HEER BOMMEL BIJ ZIJN SPRONG 'N KRACHTIG ZETJE GAF.

VAN VERRE ZAGEN TOM POES EN HET DWERGJE, HOE HEER BOMMEL HUIZEN. HOOG DE LUCHT IN VLOOG.

GAAT HIJ ZO VER GENOEG OM TE WINNEN?

OEI! VEEL TE VER ZELFS!... EN ZO HOOG! HOE ZAL HIJ NEERKOMEN?!

HEER BOMMEL HAD ECHTER GELUK. HIJ KWAM NEER OP 'N SCHUIN DAK, ZODAT DE KRACHT VAN ZIJN VAL WERD GEBROKEN.

HELP! VANG ME OP! HOU ME TEGEN!

MAAR HOEWEL DE VAL HIERMEE GOED WAS AFGELOPEN, WAS DE SNELHEID NOG ANGSTWEKKEND GROOT. IN EEN FLITS SCHOOT HIJ HET DAK AF, EN...

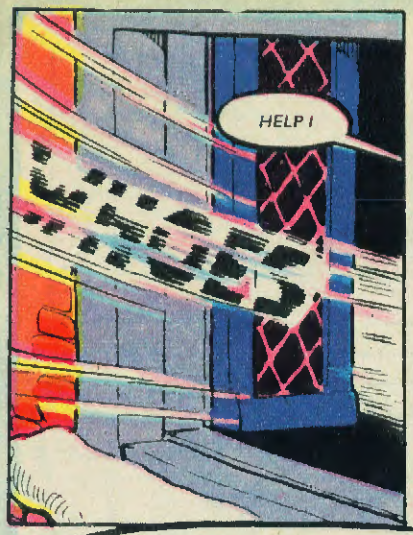

HET WAS EEN BOF VOOR HEER OLLIE, DAT MEN IN DIE STREKEN VEREN BEDDEN GEBRUIKT IN PLAATS VAN DEKENS. DEZE DONZIGE BEDDEN ZIJN HEEL GESCHIKT OM SKI-SPRINGERS OP TE VANGEN, HOEWEL ZIJ DAARVOOR NIET IN DE EERSTE PLAATS BESTEMD ZIJN.

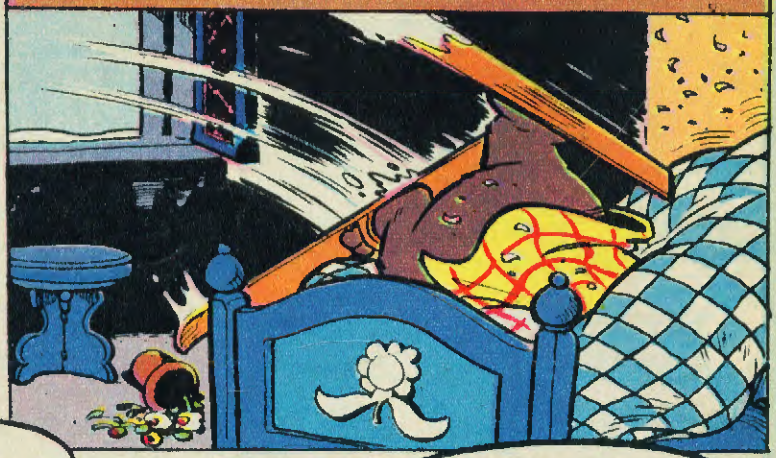

...HERWON HEER BOMMEL AL GAUW WEER ZIJN GOEDE STEMMING.

KIJK ! DAAR IS HEER OLLIE ! HIJ WORDT GEHULDIGD, DUS HIJ HEEFT DE WEDSTRIJD TOCH NOG GEWONNEN !
KRIJGT HIJ DAN NU DE BEKER TERUG ?
DAT DENK IK NIET. OM DIE BEKER TE KRIJGEN MOET HIJ WORDEN UITGEROEPEN TOT SPORTMAN VAN 'T JAAR EN DAARVOOR ZAL HET NODIG ZIJN, DAT HIJ NOG MEER WEDSTRIJDEN WINT.
WAAR WACHT HIJ DAN OP ? LAAT HEM DOORGAAN MET WEDSTRIJDEN WINNEN. ALS ONK VANAVOND DE BEKER NIET TERUGKRIJGT, ZAL HIJ ZWARTE DINGEN DOEN VAN BOZIGHEID.
HEER BOSEIGENAAR ! GROTE HEER ! SPRING NOG EEN KEERTJE. WIN GAUW NOG EEN PAAR WEDSTRIJDEN.
HÉ ? WAT ? TOE MAAR ! DRIJF ME MAAR WEER VOORT, IK HEB PAS LAUWEREN GEOOGST MET EEN GEWELDIGE SPRONG, MAAR MEN GUNT MIJ NIET DE TIJD, OM EVEN OP MIJN LAUWEREN TE RUSTEN. ZELFS GEEN GELUKWENS KAN ER AF.
MAAR DE MACHTIGE ONK KAN GEEN WIJN DRINKEN UIT EEN LAUWERKRANS HIJ WIL Z'N BEKER TERUGHEBBEN. WEE, WEE, ROOD ZAL ZIJN WOEDE ZIJN !
PLOP !
BAH, WAT EEN GEZEUR OM DIE BEKER. JULLIE HEBBEN MIJN FEESTSTEMMING BEDORVEN. HEB JE NU JE ZIN ? WE GAAN NAAR HUIS. MIJN PRET IS ER AF.
MAAR HEER OLLIE, HET GING IMMERS NIET OM DE PRET, MAAR OM DE BEKER !
EN WEEKLAGEND PLOPTE HET DWERGJE HEEN.

© 1959 Marten Toonder/De Geillustreerde Pers N.V.
Alle rechten voorbehouden.